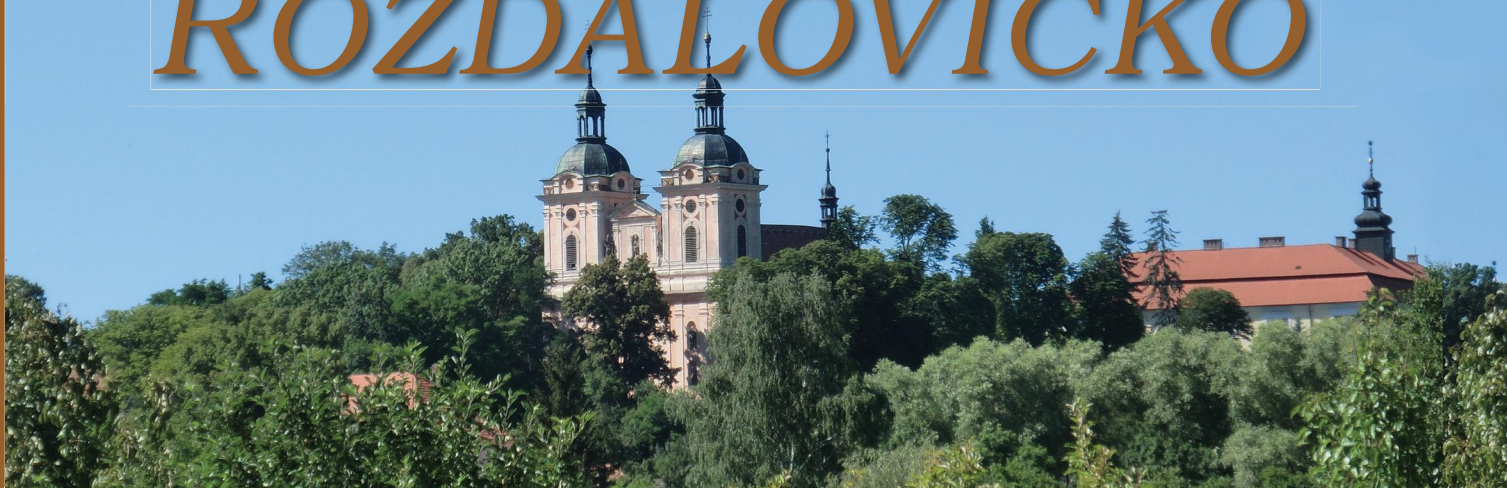

ROŽĎALOVICKO

Cena: 20 Kč Obecní zpravodaj pro občany Rožďalovic, Ledeček, Viničné Lhoty, Podlužan a Hasiny ročník 2 číslo 3/2013

Úvodní slovo

Vážení spoluobčané,

právě se Vám dostalo do rukou letošní třetí vydání Rožďalovicka a já se Vám pokusím v krátkosti shrnout události, které nám přinesly letní měsíce. Červencové a srpnové dny se u nás nenesly pouze ve znamení oddechu v podobě kulturních akcí, ale byly také zrealizovány či se dokončují tři velké pracovní projekty.

Bezesporu největší uspokojení cítím z vybudování nového dětského hřiště v areálu místního spolku TJ Sokol. Ti z Vás, kteří mne znáte již delší čas, určitě víte, že o výstavbu hřiště jsem usiloval od roku 2008. Snad proto, že se toto dlouhodobé úsilí nyní po letech naplnilo, mi vybudování hřiště dělá upřímnou radost. Přál bych si, aby toto místo přinášelo dětem jen radost a aby jim co nejdéle sloužilo k jejich spokojenosti.

Další projekt, který byl realizován během letních prázdnin, se týkal naší školy. Konkrétně se jedná o novou jídelnu a o výměnu oken v přístavbě, kde se ona jídelna nachází. Protože se o této realizaci dočtete více na řádcích věnovaných školnímu zpravodajství, nebudu se o tomto projektu

podrobněji rozepisovat. Konečně posledním z velkých projektů, který u nás v současnosti probíhá, lépe řečeno finišuje, je úprava místního hřbitova. Byla provedena sadová výsadba, v současnosti se dokončuje pokládka hlavních cest a poslední terénní úpravy povrchu. Tímto končí velká akce, která zde probíhala během posledních tří let. Nyní nás čeká každodenní údržba, abychom toto pietní místo udrželi ve stavu, jaké mu právem náleží.

Na úvod jsem zmínil, že letošní léto v Rožďalovicích a okolí bylo bohaté i na rozmanité kulturní akce. V areálu místního fotbalového hřiště se nejprve uskutečnily pивní slavnosti, které se setkaly s velkým ohlasem veřejnosti a v budoucnosti se zřejmě dočkají svého pokračování. Slavnosti piva pak vystřídal festival vážné hudby, který se koná v našem městě již několik let. Festival si každoročně udržuje vysokou úroveň vystupujících interpretů, a to zejména zásluhou manželů Melmukových, kteří nejenže profesionálně doprovázejí vystupující interprety, ale zároveň jsou i hlavními organizátory hudebních slavností.

Další velice milou a zajímavou akcí o letošních prázdninách se stalo propojení srazu rodáků Ledeček a Viničné Lhoty s trampským potlachem. Potlach pořádal u příležitosti oslavy šedesáti let založení osady Samotář její hlavní představitel Saša Prokeš z Podlužan, který ostatně podrobnosti a průběh akce vylíčil v článku, který naleznete na stránkách tohoto čísla. Poslední prázdninový den pak patřil panu Jiřímu Vorlovi. V Galerii Melantrich se totiž uskutečnila vernisáž jeho výstavy s názvem Polabské loďstvo. Tato závěrečná akce prázdnin byla příjemným pohlazením po duši a úžasným vyvrcholením společenských akcí, které jsme společně během léta absolvovali. Prostě jak se říká, zlatá tečka na závěr. I o této akci se dozvíte více na stránkách Rožďalovicka.

V závěru mi dovoluji upřímně poděkovat všem, kteří se podíleli ve dnech 8. a 9. září na pátrací akci po ztracené klientce Domova Rožďalovice.

*Přeji krásné podzimní dny
a příjemné čtení.*

*Petr Kapal,
starosta obce Rožďalovice*

Nové hřiště pro děti

O letošních prázdninách jsme splnili sen školním dětem i těm nejmenším a dokončili dětské hřiště v prostorách Sokolského hřiště. Pro děti zde byla nainstalována řada herních prvků (např. herní sestava ve tvaru hradu, kolotoč, vahadlové houpačky, šestihran, bradla, lanovka, houpadla na pružinách, kreslicí tabule a pingpongový stůl). Nové dětské hřiště se sokolům podařilo zrealizovat za pomoci dotačního příspěvku. Hřiště je zřízeno pro děti od 3 do 14 let a slouží ke hrám a sportovnímu vyžití dětí a mládeže. Je nutné, aby každý, kdo hřiště navštívuje, plně respektoval provozní řád, který v areálu platí. Přístup dětí do 6 let je povolen pouze v doprovodu osoby starší 18 let. Za bezpečnost dětí na hřišti a sportovišti zodpovídají jejich zákonní zástupci. Provozní doba hřiště je od května do září od 8:00 do 21:00 hodin a od října do dubna od 8:00 do 19:00. Všem návštěvníkům přejeme, aby se jim na novém hřišti líbilo. Doufáme, že hřiště bude plně využíváno a věříme, že bude dodrženo respektování podmínek uvedených v provozním řádu na hřišti.

Rekonstrukce zdravotního střediska

V současné době proběhlo výběrové řízení na realizátora veřejné zakázky pro tuto akci pod názvem „Snížení energetické náročnosti zdravotního střediska“ a během nejbližší doby dojde k zahájení stavebních úprav na budově. Budova by měla být kompletně zateplena a dostane nová okna. Součástí projektu je i zřízení výtahu.

Rekonstrukce zastávky v Ledečkách

V letních měsících byla dokončena poslední fáze úprav dlouho potřebné rekonstrukce železniční zastávky. Budova zastávky dostala opět hezký vzhled díky nové oranžové fasádě. Obyvatelé Ledeček mohou vnitřní prostory využívat jako společenskou místnost pro společná posezení. „Nová“ zastávka byla slavnostně otevřena dne 17. srpna při příležitosti konání srazu rodáků Ledeček a Viničné Lhoty.

Revitalizace a úpravy hřbitova

V současné době stále probíhá rekonstrukce místního hřbitova. Byla dokončena sadová výsadba a areál byl také osázen menší zelení. Během stavebních úprav došlo k poměrně zásadní změně uspořádání povrchu cest. Místo původně plánovaných mlatových cest byl z hlediska údržby a praktičnosti nakonec zvolen vydlážděný povrch ze zámkové dlažby. V současnosti dochází ještě k drobným úpravám a finálním pracím.

(red)

Regionální potravina pochází z Rožďalovic

V soutěži o nejlepší středočeskou regionální potravinu roku bodovala paní Milena Tarabová z cukrárny Epiro. Se svým „Rožďalovickým rohovým koláčem“ totiž zvítězila v kategorii pekařských výrobků a získala tak prestižní ocenění, které je důkazem nejvyšší jakosti potravin a zárukou regionálního původu. V rámci středních Čech se letos o prvenství ucházelo 72 produktů od 26 výrobců, přičemž nejsilnější byly zastoupeny kategorie alkoholické a nealkoholické nápoje a právě pekařské výrobky. Paní Tarabová s manželem si převzala diplom a plaketu za vítězství z rukou ministra zemědělství Miroslava Tomana v pátek 4. října v rámci doprovodného programu výstavy Zemědělec 2013 na výstavišti v Lysé nad Labem.

Paní Tarabové srdečně gratulujeme a cukrárně Epiro přejeme hodně spokojených zákazníků.

(red)

Proběhlé akce

Sólisté opery v kostele sv. Havla

V rámci XIV. mezinárodního letního hudebního festivalu TT Loučeň 2013 se v kostele sv. Havla konal ve čtvrtek 1. srpna operní koncert sólistů Národního divadla Praha. Toto tradiční hudební setkání navazuje na velmi živý kulturní život a muzikantské působení Thurn-Taxisů v minulosti. O festival má velký zájem řada umělců, kteří jej považují za velmi prestižní a vyjadřují svůj zájem představit se našemu muzikálnímu, srdečnému a zasvěcenému publiku. Letos nás poctila svojí návštěvou a krásným operním zpěvem sopránová pěvkyně Věra Likérová, která je laureátkou mezinárodní pěvecké soutěže Antonína Dvořáka v Karlových Varech. Umělkyně absolvovala mnoho koncertů v zahraničí, např. koncertní turné po Španělsku s Wihanovým kvartetem či vánoční koncert v Římě spolu se světovou operní pěvkyní Sylvii Sass.

Druhý okouzující hlas zazněl v podání Lukáše Sládka, který se kromě opery zabývá i oratorní tvorbou (Dvořákova *Stabat Mater*) a komorní vokální tvorbou z období baroka. S klavírním doprovodem pana prof. Radomíra Melmuky zazněly v podání těchto sólistů písně a árie od A. Dvořá-

ka, B. Smetany, G. Pucciniho, G. Verdiho, P. I. Čajkovského či Ch. Gounoda. Celým koncertem provázela paní Helena Melmuková. Nad koncertem převzal záštitu Ing. Miloš Petera, starosta města Nymburk a náměstek hejtmána Středočeského kraje. (red)

Jubilejní 20. výstava králíků, holubů a drůbeže

Jako každoročně i letos pořádal Český svaz chovatelů ZO Rožďalovice dne 17. a 18. srpna v areálu základní školy výstavu drobného zvířectva. Tradiční setkávání chovatelů je zároveň společenskou akcí za doprovodu živé hudby a dobré nálady po celou dobu konání akce. Návštěvníci výstavy měli možnost obdivovat či si zakoupit různé druhy převážně domácích zvířat. Většina přítomných se zúčastnila bohaté tomboly a také využila možnosti občerstvení, které bylo pro návštěvníky přichystáno. Celé akci přálo nádherné počasí, což bylo patrné z návštěvnosti jak místních obyvatel, tak návštěvníků z okolí.

(red)

Soutěž v požárním útoku

Rožďalovičtí hasiči uspořádali v sobotu 17. srpna na místním Sokolském hřišti tradiční soutěž v požárním útoku, které se zúčastnili jako každoročně především hasičské sbory z okolních vesnic. Kromě soutěžního klání mužů a žen předvedli svůj um v hasičském sportu i ti nejmenší – dětský tým z nedalekého Košíka. Slunečné letní počasí bylo jak stvořené pro osvěžení v kádi – této možnosti „využili“ kromě dětí i někteří dospělí a samozřejmě nováčci týmu, pro něž je vhození do kádě teprve tím pravým hasičským křtem. Nové mladé posily rožďalovických hasičů přispěly také nemalou měrou k třetímu místu v konečném pořadí soutěže.

(red)

Proběhlé akce

Poutňové pivní slavnosti

Po několika letech uspořádalo město Rožďalovice v sobotu 20. července ve spolupráci s Odborem přátel SK Slavia Rožďalovice a FC Trnavanem Rožďalovice na místním fotbalovém hřišti pivní slavnosti s bohatým doprovodným programem.

Po fotbalovém utkání mezi Starou gardou FC Trnavan Rožďalovice a FC Černý Důl, které komentoval herec Jiří Krytinář, následovalo vystoupení známých osobností z Arabela teamu (mimo jiné Kamil Emanuel Gott, Jaroslav Sypal, Petr Vondráček, Pavel Novotný, Šárka Ulrichová aj.). Celou show moderoval herec Michal Gulyáš, který nejednou přivedl do rozpaků některé diváky, když je nečekaně

„zapojil“ do svých povedených taškařic. Večer patřil litvínovské kapele Elán Revival, která si záhy po prvních tónech získala

přízeň publika a odehrála taneční zábavu až do brzkých ranních hodin.

(red)

Polabské loďstvo Jiřího Vorla

„V každém kusu dřeva vidím něco krásného a dbám na to, abych tu krásu odstranil...“

31. srpna ve 14 hodin se konala vernisáž výstavy Ing. arch. Jiřího Vorla. Vrátil se do naší Galerie Melantrich po 19. letech. Byl totiž první spolu s Vladimírem Řihou, kteří tady v červnu roku 1994 v nově opraveném objektu vystavovali. A návrat to byl opravdu velkolepý. Přišlo kolem 150 návštěvníků, kteří se velmi pobavili jak vystoupením akademického architekta Davida Vávry, tak brilantním zpěvem Jany Ryklové, kterou doprovázel na kytaru její synovec. Přítomen byl i ředitel Polabského muzea Poděbrady Jan Vinduška a rovněž starosta našeho města Petr Kapal. V rámci vernisáže byl dojednán i vánoční koncert, který zpěvačka starostovi přislíbila. Nyní lze jen doufat, že ze strany církve nebudou žádné problémy a v adventu si budeme moci vychutnat tu pravou předvánoční atmosféru i náš nádherný kostel. Spoko-

jení návštěvníci vernisáže se na výstavu vraceli, aby v klidu mohli zhlédnout vystavené exponáty. U dětí zabodoval stůl vlk, který je podobný tomu, který v roce 1994 od nás putoval do Japonska a tam získal hlavní cenu.

Přejeme našemu spoluobčanovi mnoho tvůrčích úspěchů a hodně takových výstav, jako byla ta stávající. Více informací o panu Jiřím Vorlovi se dočtete na stránkách www.jirivorel.snack.ws.

Svatava Krumpholcová

Farmářské trhy

Ve čtvrtek 4. července se letos poprvé na rožďalovickém náměstí uskutečnila akce Farmářské léto s Českým rozhlasem Region. V rámci této akce se zde mj. prezentovala Farma Košík s produkty vlastní výroby. Přichází se mohli těšit na ochutnávky ovčích sýrů, jehněčích klobás a marmelád z produkce farmy a také je čekal bohatý program se soutěžemi o ceny. Mlsní návštěvníci se na akci dostavili v hojném počtu a za hezkého počasí na našem náměstí i se svými dětičkami strávili v duchu farmářského léta hezké odpoledne.

Hudba léčí

Klub přátel dobré hudby ve spolupráci s Českým svazem chovatelů Rožďalovice 1 a za podpory Městského úřadu Rožďalovice pořádají každý měsíc kulturně společenská setkání pod názvem Hudba léčí. Akce se konají vždy od 14 do 18 hodin v sále radnice v Rožďalovicích. Na každé akci je podáváno malé občerstvení, ochutnávky vín nebo je pro přátele dobré hudby přichystána bohatá tombola, a to za symbolické vstupné 50 Kč.

14. září k tanci a k poslechu zahrála skupina K-music pana Stanislava Keitha a

12. října vystoupila skupina Jepla, která zde zahrála již několikrát v minulých měsících.

9. listopadu zahraje skupina Deil a na 8. prosince je pro milovníky společenských akcí a dobré hudby připraveno vystoupení skupiny Dua Adamis, která je známá především díky TV ŠLÁGR. Na tuto akci bude vstupné 100 Kč. Všichni jste srdečně zváni na společenskou akce konané po zbytek roku v Rožďalovicích.

(red)

Proběhlé akce

Potlach k 60. výročí založení osady Samotář

V sobotu 17. srpna 2013 pořádala trampská osada Samotář z Podlužan potlach, který se uskutečnil v Ledečkách u vlakového nádraží na krásném pozemku, který nám na víkend zapůjčil starosta z Rožďalovic. V úterý jsme přijeli na plac a ve středu se začalo stavět, zkrátka připravovat. Moc nám pomohla trampská osada Měsíční údolí.

Kamarádi začali přijíždět už v pátek 16. srpna a bylo jich malinko přes stovku. Tak se vítalo, povídalo a zpívalo u malého ohýnku až do rána. V sobotu 17. srpna vše vypuklo, přijelo zhruba dalších 150 kamarádů. Ráno po snídani se někteří z nich vydali poznávat krásy Rožďalovic a okolí. Od 11 hodin začaly dětské soutěže, které si děti moc užily. Každé dítě dostalo na památku camrátko a tři z každé soutěže vyhrály perníčky a jiné ceny. Zvlášť vypečenou hru provedl s dětmi Mustang ze Smržovky, který rozházel čokoládové bonbóny. Kdo jich nasbíral nejvíce, ten vyhrál. Bonbóny, které si děti nasbíraly, si mohly ponechat. Odpoledne začaly hry i pro dospělé. Hod sekerou, hod nožem, hod pánvičkou, hod kládou, lukostřelba a další zálesácké soutěže.

Samotné slavnostní zapálení ohně začalo ve 20 hodin. Vlajku zahráli kamarádi z Měsíčního údolí a všichni zpívali, byl to krásný sbor. Slavnostní zapálení ohně uváděl sám šerif Saša Samotář, jakož i celý večer. Smuteční proslov měl děda Samotář – zástupce šerifa Ohniváka a o oheň se staral až do rána Jura z Křince. Celý večer nám hráli kamarádi z Moravy, Dvora Králové, Jablonce nad Nisou a další a další. Po půlnoci už hráli všichni dohromady a končilo se za svítání, a to začali hrát ti, co se už probudili.

V neděli v 9 hodin se konalo slavnostní stažení vlajky, které se provádělo podle starých skautských zvyků za zpěvu Valčíčku na rozloučenou samotným šerifem Samotářem.

Poděkování patří všem kamarádům, kteří pomohli stavět i uklízet. Poděkování též patří starostovi Rožďalovic a nakonec i našim členům osady Ivance, Babičce, Mamince a Pavlovi za úmornou práci v kiosku.

Saša Prokeš Samotář

Znovu po padesáti letech

Dne 17. srpna proběhl v obci Ledečká-Viničná Lhota sraz rodáků a přátel obce. Setkání doprovodilo slavnostní otevření železniční zastávky, která prošla celkovou rekonstrukcí. K účastníkům třetího srazu promluvil pan František Senohrábek, který zavzpomínal na výstavbu zastávky před padesáti lety, dále promluvil pan starosta Petr Kapal, který přiblížil zúčastněným průběh rekonstrukce. Přítomní rodáci a přátelé si prohlédli vnitřní prostory železniční zastávky, kde byly vystaveny fotografie z minulých setkání. Srazu se zúčastnilo 90 lidí, od nejstarších generací, po ty nejmladší. Všem se příjemné prostředí líbilo a rádi si vzájemně popovídali a zavzpomínali na staré časy a na kamarády a přátele, kteří se bohužel tohoto srazu nedožili. Setkání se protáhlo do večerních hodin, a to díky lidem, kteří se postarali o příjemné prostředí a občerstvení. Setkání také zpestřila

účast trampů z Osady Samotář, která tu slavila 60. výročí od svého vzniku. Velký dík patří organizátorům setkání, zejména paní Věře Kulichové, panu Michaelu Pa-

roulkovi a dále také panu starostovi Petru Kapalovi a sponzorům srazu.

Zdenka Velechovská

Sbor dobrovolných hasičů Rožďalovice

Sbor dobrovolných hasičů Rožďalovice srdečně děkuje za poskytnutí sponzorského daru panu Zdeňku Blažkovi, který na svoje náklady vybagoval základy pro přístavbu sociálního zařízení k místní hasičárně.

Sbor dobrovolných hasičů Rožďalovice ve spolupráci s Městským úřadem Rožďalovice uspořádaly veřejnou sbírku na pomoc městům a obcím postiženým červnovými povodněmi. Část sbírky putovala do nedalekého Křince, další část

pak do Budiměřic a přes Červený kříž Jičín také do Nové Paky. Všem dárcům srdečně děkujeme.

(red)

Životní prostředí

Dne 27. června 2013 vyšla vyhláška o ochraně dřevin a povolování jejich kácení, platná a účinná od 15. července 2013. Tato novela vyhlášky o ochraně dřevin a povolování jejich kácení přináší zásadní změnu v přístupu ke kácení dřevin v soukromých zahradách. Majitel zahrady již nebude muset ve správním řízení žádat o povolení pokácet stromy, které se nachází na jeho zahradě. Na základě této vyhlášky se zpřísňuje ochrana stromořadí a ochrana souvislých zapojených porostů

dřevin přesahujících 40 m². Ke kácení stromořadí nebo stromů, které jsou součástí stromořadí, a to bez ohledu na obvod jejich kmene ve výšce 130 cm nad zemí, je nutné povolení, které vydá orgán ochrany přírody. Stromořadí je pro účel vyhlášky definováno jako souvislá řada nejméně deseti stromů s pravidelnými rozestupy. Nepovažují se za to stromy rostoucí v ovocných sadech a v plantážích dřevin. Povolení je tak potřeba i pro stromy, které tvoří stromořadí, přestože nedosahují obvodu 80 cm. Povolení ke kácení dřevin, za předpokladu, že tyto dřeviny nejsou součástí významného krajinného prvku nebo stromořadí, se nevyžaduje:

- a) pro dřeviny o obvodu kmene do 80 cm měřeného ve výšce 130 cm nad zemí,
- b) pro zapojené porosty dřevin, pokud celková plocha kácených zapojených porostů dřevin nepřesahuje 40 m²,
- c) pro dřeviny pěstované na pozemcích vedených v katastru nemovitostí ve způsobu využití jako plantáž dřevin,
- d) pro dřeviny rostoucí v zahradách.

Zahrada je pro potřeby navrhované vyhlášky definována jako pozemek u bytového domu nebo u rodinného domu v zastavěném území obce, který je sta-

vebně oplocený a nepřístupný veřejnosti. Všechny tyto znaky musí zahrada splňovat současně. Zahradou je pozemek související se stavebním pozemkem, na kterém je umístěn bytový nebo rodinný dům definovaný podle stavebního zákona. Tuto podmínku tedy nesplňují např. pozemky v zahrádkářských osadách. Živý plot, tedy zahrada tvořená dřevinami, za stavební oplocení považována není.

Na vlastní zahradě si nově může její majitel bez předchozího povolení obecního úřadu v době vegetačního klidu upravit své vlastní stromy. Každý majitel zahrady by měl vědět, že se kácí v těch případech, kdy je k tomu pádný důvod. A zpravidla v období vegetačního klidu (od 1. října do 31. března). Výjimkou jsou dřeviny, které jsou součástí významného krajinného prvku či stromořadí nebo které jsou vyhlášené za památný strom. Na památné stromy rostoucí v zahradách se možnost kácení bez povolení nevztahuje.

Proč je přísnější ochrana stromořadí, a kácet v zahradách budou moci majitelé bez povolení úřadů?

Stromořadí mají své historické, funkční nebo estetické opodstatnění. Péče o ně je náročná.

Naopak majitel soukromé zahrady by si měl sám rozhodnout, co na svém pozemku chce mít a co nikoli. Majitel zahrady si svůj majetek nezničí. Naopak se jej bude snažit zvelebit.

(red)

Uklízejte po svých psech

Na základě stížností na volné pobíhání psů na veřejném prostranství v jednotlivých částech města připomínáme všem majitelům psů znění obecně závazné vyhlášky č. 3/2004 o veřejném pořádku, která mimo jiné ustanovuje podmínky, kterými se chovatel nebo občan, jemuž bylo zvíře svěřeno, má a musí řídit. Roční poplatek za prvního psa činí 50 Kč, za druhého a každého dalšího psa téhož držitele 100 Kč.

Poplatku podléhají psi starší tři měsíců. Od poplatku je osvobozen držitel psa, kterým je osoba nevidomá, bezmocná, osoba s těžkým zdravotním postižením, osoba, která provádí výcvik psů určených k doprovodu těchto osob, a osoba, které stanoví povinnost používání psa zvláštní právní předpis. Držitelům psů jsou městským úřadem vydávány známky pro psy. Ty jsou určeny k tomu, aby je psi nosili a aby v případě ztráty psa byl pomocí této známky určen jeho držitel. Znamka je nepřenositelná na jiného psa.

Majitelé psů či jiných zvířat v zájmu veřejného pořádku by neměli vstupovat

se psy a jinými zvířaty do následujících veřejně přístupných míst: hřbitov, školní hřiště, Sokolské hřiště, fotbalové hřiště, prostory mateřské školy a zdra-

**UKLÍZEJTE
PO SVÉM PSOVI**

votního střediska, Domov důchodců. Do následujících veřejně přístupných míst – náměstí, ulice Tyrsova, Lindnerova, Zahradní, U Barborky, Panská zahrada – smí vodit psy a jiná zvířata pouze na vodítku.

Na ostatních veřejně přístupných místech lze nechat volně pohybovat psy či jiná zvířata pod neustálým dohledem nebo přímým vlivem odpovědné osoby, aby v případě jakéhokoliv nebezpečí mohl být pes či jiné zvíře či jinou osobou přivoláno, a bezpečnost osob a majetku tak byla zajištěna.

Apelujeme na občany, kteří pejsky vlastní, aby se snažili dodržovat základní pravidla venčení psů a uchovávali veřejné prostranství v čistotě. Často bývá využíván k úklidu psích či jiných zvířecích exkrementů mikrotenový sáček, ve kterém je exkrement následně vhozen do nádoby na odpad. Tento způsob je jednoduchý, hygienický a dostupný pro každého. Buďme proto ohleduplní a snažme se dodržovat čistotu a pořádek ve městě a okolí, kde žijeme.

(red)

Společenská kronika

Nově narození

Od července do konce září tohoto roku se narodila tato miminka:

Jméno, příjmení	Měsíc narození	Bydliště
Charlotta Mezerová	červenec 2013	Náměstí, Rožďalovice
Kristýna Mozolová	srpen 2013	Ruská 266, Rožďalovice
Isabela Blažková	září 2013	Rožďalovice, Leděčky 19
Renata Pleskotová	září 2013	Melantrichova 209, Rožďalovice
Karolína Hinková	září 2013	Melantichova 244, Rožďalovice

Jubilea

Od července do konce září tohoto roku oslavili svá životní jubilea **tito** občané:

Jméno, příjmení	Měsíc výročí	Věk	Bydliště
Eva Bachová	červenec 2013	75 let	Rektorysova, Rožďalovice
Jaroslav Šust	červenec 2013	80 let	Boleslavská, Rožďalovice
Jiřina Remeňová	srpen 2013	85 let	Rektorysova, Rožďalovice
Zdeňka Bažantová	září 2013	75 let	Podolí 2, Rožďalovice

Program připravovaných akcí

12. října	Mobilní sběr nebezpečných odpadů
12. října	Hudba léčí – skupina JEPLA
12. října	Vítání občánků
19.–20. října	Výstava exotického ptactva
20. října	Rožďalovické posvícení
9. listopadu	Hudba léčí – skupina DEIL
21. listopadu	Zájezd do Hálkova divadla v Nymburce (Edith a Marlene)
1. prosince	Rozsvícení Vánočního stroměčku
8. prosince	Hudba léčí - DUO ADAMIS z TV ŠLÁGR
20. prosince	Vánoční koncert v kostele svatého Havla

Školní zpravodajství

Vážení občané Rožďalovic a okolních obcí, dovolte, abych vás informoval o aktualitách ze života naší školy.

V průběhu hlavních prázdnin se podařilo pokračovat ve zlepšování materiálních podmínek, protože byl realizován projekt z MAS Svatojiřský les, díky němuž byla vyměněna část oken v tzv. přístavbě, rekonstruována elektroinstalace ve druhém patře přístavby a došlo k celkové inovaci prostředí školní jídelny. Navíc z rozpočtu města Rožďalovice došlo k položení a následnému nalakování nových parket v tělocvičně a v tuto chvíli je to jediná místnost, kde jsou parkety nalakovány (jinak jsou omyty a napastovány).

V novém školním roce 2013/2014 se v naší škole v kolektivu zaměstnanců po dlouhé době neobjevila žádná nová tvář. Z připravovaných novinek bych vyzdvihl důraz na využívání hlasovacího zařízení a změnu systému práce žákovského parlamentu.

Na tento školní rok jsme zpracovali kalendář školy, který má název **Řemesla na Rožďalovicku**. Kromě tohoto obsahu

v něm naleznete termíny konání důležitých akcí školy a můžete si ho ve škole zakoupit, popř. prohlédnout na školním webu www.zs-rozdalovice.cz. Na příští školní rok již v tuto chvíli připravujeme školní kalendář s názvem **Rožďalovičtí školáci** aneb odkud pocházíme, ve kte-

rém se chceme zaměřit na spádové obce naší školy.

S přáním neustálého životního optimismu za ZŠ a MŠ G. A. Lindnera Rožďalovice její ředitel Mgr. Roman Kotlář

ŘEMESLA NA ROŽĎALOVICKU

Naše město se od pradávna vyvíjelo jako soběstačný celek. Původně byly soběstačné i domácnosti a rodiny, ale později se začala rozvíjet dřeva práce a začínalo se „podnikat“.

Řemeslníci, zemědělci a obchodníci se sdružovali v organizované celky – cechy. Jednalo se o středověká nebo raně novověká sdružení, která hájila práva a zájmy svých členů, dohlížela na jakost a cenu výrobků, na výchovu učeňů a skládání mistrovských zkoušek. Plnily též funkce reprezentativní, náboženské a sociální.

První zpráva o cechovním zřízení v Rožďalovicích je z roku 1585, kdy August Křinecký z Ronova udělil cechovní řád rožďalovičtím řezníkům, řemeslníkům a živnostníkům u nás postupně přibývalo.

V roce 1857 zde žilo 2 087 obyvatel, bylo tu 69 živnostníků, 28 obchodníků a 108 pomocníků při živnostech. Podle kroniky zde bylo 7 cechů: řeznický, obuvnický, krejčovský, pekařský, tkalcovský a kožešnicko-stavkařský (puncochářský). O dva roky později byly cechy zrušeny a byla založena společnost, podle živnostenského řádu, který vstoupil v platnost r. 1860.

I dnes mají řemesla v životě města nezastupitelnou úlohu.

Texty a obrázky k jednotlivým řemeslům zpracovaly třídy takto:

- Historie řemesel – 7. třída
- Cukrářství a penikářství – 9. třída
- Cukrovárnictví – mateřská škola
- Knihářství – 3. třída
- Komínictví – 8. třída
- Košíkářství – školní družina 1
- Mlynářství – 6. třída
- Pekařství – 1. třída
- Přívodnictví – 4. třída
- Řeznictví – 5. třída
- Sevcovství – 7. třída
- Řemesla v současnosti – školní družina 2

Školní rok 2013/14

Základní škola a Mateřská škola G. A. Lindnera Rožďalovice, Tyrsova 278, 289 34 Rožďalovice. ☎ 325 593 144, 606 617 123, skola@zs-rozdalovice.cz, www.zs-rozdalovice.cz

Mateřská škola Rožďalovice

K začátku školního roku 2013/2014 je v mateřské škole Rožďalovice 71 dětí. Jsou rozděleny do třech oddělení podle věku. Školku v Rožďalovicích navštěvují děti z širokého okolí: Rožďalovice – 42, Košík – 9, Doubřavany – 1, Podlužany – 3, Žitovice – 4, Břístev – 3, Hasina – 2, Domousnice – 1, Chotěšice – 1, Svídnice – 1, Nečas – 1, Nymburk – 1, Praha – 2.

1. třída Myšky
– zapsáno 16 dětí ve věku 2–3 let
2. třída Berušky
– zapsáno 28 dětí ve věku 3–5 let
3. třída Slunička
– zapsáno 28 předškoláků ve věku 5–7 let

Marcela Kořínková, ředitelka MŠ

První školní den v 1. třídě

První zářijové pondělí bylo pro nejmladší děti prvním školním dnem povinné školní docházky. Ve třídě na ně čekala hned trojice mužů. Ředitel školy Mgr. Roman Kotlář žáky přivítal podáním ruky a popřál hodně štěstí ve školním roce. Zároveň jim předal knihu, kterou by si měl na konci roku zvládnout každý žáček přečíst. S druhou knihou a přáním je přivítal poté pan starosta Petr Kapal.

S žáky se také seznámil třídní učitel Mgr. Jan Froněk, který hned žáčkům řekl, že všichni dospělí byli kdysi prvňáčci a poprosil je, aby si každý přivedl svého rodiče a posadil si ho na své místo. Všichni rodiče pak dostali za úkol říci něco o svém dítěti, a tak jsme se dozvěděli mnoho zajímavých informací. Po tomto úkolu jsme poděkovali rodičům a na svá místa se posadily děti, protože už ony byly těmi prvňáčky a nepotřebovaly za sebe zastoupení.

Následně jim pan učitel řekl, že po celou první třídu je budou provázet pohádkové postavy, které jim budou pomáhat s učením. Podle otočné tabule se potom děti za pomoci učitele pokusily říci, jaký je rozdíl mezi chozením do školky a do školy. Nakonec si žáčci narovnali do tašek pomůcky, které měli připravené na lavici a odešli za doprovodu učitele a rodičů do šaten.

Doufám, že se tento den stal pro všechny tím správným nastartováním do školní

docházky a žáčci si budou odnášet pouze ty dobré vzpomínky a nově nabyté informace.

Mgr. Jan Froněk

2. třída

Do 2. třídy Základní a Mateřské školy G. A. Lindnera v Rožďalovicích nastoupilo v letošním školním roce 21 žáků, z toho 11 dívek a 12 chlapců. Během školního roku by si měli žáci upevnit hlavně techniku čtení, seznámit se se slovními druhy, rozlišovat tvrdé a měkké slabiky, v matematice bude novým učivem počítání do 100 a malá násobilka.

V rámci rozvoje čtenářské a informační gramotnosti proběhne ve třídě roční projekt Cesta za pohádkou. Žáci se každý měsíc seznámí s novým autorem dětské knihy a ilustrátory. Dvakrát v měsíci bude věnována jedna hodina dětské knihovně, kde žáci budou prezentovat knihy ze svojí domácí četby.

Mimo akcí plánovaných školou plánujeme v prvním pololetí navštívit akci Jičín – město pohádky, exkurzi do Planetária v Praze a vánoční výstavu ve Skan-

zeny v Přerově nad Labem. Proběhne beseda s paní Svatavou Krumpholcovou na téma Naše město, obec. Pro rodiče bude připraven Den otevřených dveří

a třídní vánoční besídka. Společně se budeme těšit na práci ve druhém pololetí.

Mgr. Jaroslava Sedláčková

3. a 4. třída

Prázdniny jsou za námi a my vstupujeme do nového školního roku 2013/2014. Děti jsou ještě plné dojmů a krásných zážitků, o které se rády dělí se spolužáky v průběhu úvodních vyučovacích hodin. Zde jsou malé střípky toho, jak v hodinách českého jazyka na své prázdniny vzpomínali žáci třetího ročníku.

Petra Simůnková,
třídní učitelka

Moje prázdniny
Mám rád prázdniny. Byl jsem na Moravě. Na Moravě jsem bydlel pět let. Jeli jsme samy, protože babička měla osmdesát pět let. Mám se mi to líbilo.
Filip Rejda 3. třída

Moje prázdniny

Byla jsem v Chorvatsku u moře s rodinou. Koupala jsem se u babičky v bazéne. Přijela k nám sestřenice s bratrancem. Spala jsem u tety. S tetou jsem chodila na sokolák. Také jsem byla na pouti a chodila jsem na procházky.

Veronika Sládková

Moje prázdniny
Moje prázdniny byly moc pěkné. Byl jsem v Legolandu, v Basé a na oslavě Kousíka. Koupal jsem se v moři. Koupil jsem si šmohl a potápěčské brýle. Lovil jsem kraby pouštěm a pouštěl je.
Adam Tráška 3. třída

Moje prázdniny

Líbí se mi prázdniny. Jela jsem s tátou a tetou na dvě noci do kempu s koupalištěm. Také jsme byli u moře. Moc se mi tam líbilo. S bráchou jsem jela k babičce. Mamce jsme trhali květiny. Rychle to uteklo. Moc jsem se těšila na paní učitelku.

Aneta Janatová

Letošní prázdniny

Byl jsem s babičkou a spolužákem Tomášem ve Velké Úpě. Pobyt na horách byl pěkný. S mamkou i sestřenicí se mi tam líbilo, protože tam byly ovce. Taky jsem hrál bowling.

Adam Hora

Moje letošní prázdniny
Mám rád prázdniny. Vždyť o prázdninách jsem byl ve Španělsku. O prázdninách jsem našel spoustu věcí. Jездil jsem v Rožďalovic do jezera, sbíral jsem se a užíval. Také jsem si o prázdninách jen užíval.
Vojta Rožďal 3. třída

Milý Tome,
 o prázdninách jsem byla na
 Čásku jsem na Tebe vzpomínala.
 Na táboře jsem byla s Víky a
 mými Disco nebo táborák. Moc
 jsem s rodinou na dovolenou na
 krásné přásci, jak jsme chodili na
 jízky. A co? Jak sis užil prázdniny?
 Dvoj

V Rožďalovicích 11.9.
 2013
 Táboře a na Slovensku.
 Vyškalo se mi po Tebe.
 Michalem. Každý den jsme
 se mi sam létalo. Tak jsem
 Slovensko. Víky. Bydem bylo
 šuky. Navštívil jsem ledovou
 Napiš mi, až budeš mít čas.
 Lucka Hlav.

5. třída

Prázdniny skončily a moje děti nastoupily do pátého ročníku. A už jsou páťáci. Letos mají ve škole velkou zodpovědnost. Vždyť už jsou přece nejstaršími žáky na prvním stupni. Musejí být ve všem příkladem pro ty nejmenší. Letos je také čeká na konci školního roku závěrečná práce. Každý žák měl možnost vybrat si téma, které ho baví. V tomto školním roce budou testováni z testu SCIO, kde si žáci ověří své znalosti z hlavních předmětů. Na konci května pojedeme na naši poslední prvostupňovou školu v přírodě. Chtěli bychom na konci roku také pro rodiče připravit třídní akademii, kde bychom prezentovali naši činnost a také předvedli poutavé kulturní vy-

stoupení. Jak vidíte, máme toho hodně. Doufám však, že vše úspěšně zvládneme a překonáme všechny překážky. Ať tento školní rok je ještě lepší než minulé!

Mgr. Nina Dyčenková

6. třída

Pro naše šestáky bude tento školní rok nejen náročný díky přestupu na vyšší stupeň, ale věřím, že i zajímavý. V nové třídě se zabydlují a seznamují se s novými učiteli. Z akcí, které je čekají, uvádím: v září exkurze za Příběhem archeologie do Lysé nad Labem, v říjnu beseda o záchranné stanici pro zvířata v Pátku, divadelní představení v Mladé Boleslavi, přírodovědná exkur-

ze v dubnu. Díky zapojení naší školy do projektu na podporu přírodních věd jim bude v květnu plně hrazen dvoudenní pobyt v Liberci spojený s návštěvou zahrád a výletem na Ještěd. Stejně jako vloni za finanční podpory města se plánují školy v přírodě.

Dále se mohou v průběhu školního roku zapojit do soutěží, jako je např. Pythagoriáda, Olympiáda z ČJ a AJ, Mladý Demosthenes, Přírodovědný klokan, Matematický klokan a jiné. Své zájmy a koníčky mohou rozvíjet v široké nabídce kroužků, které začínají pracovat od října. Přeji našim šestákům mnoho zdaru a příjemných zážitků.

Mgr. Markéta Drobečková

7. třída

Letošní sedmička je početně slabší – má jen 13 žáků. Přechod na druhý stupeň v loňském školním roce nevládlo šest žáků, a proto si 6. ročník zopakují. Naopak 3 žákyně přibyly ze sedmé třídy, neboť se jim na konci prázdnin nepodařilo udělat opravné zkoušky z předmětů, ve kterých byly hodnoceny nedostatečnou.

První chvíle ve škole byly věnovány ohlednutí za uplynulým školním rokem a prázdninami. Hodně pozměněný kolektiv se začal stmelovat a dobrou spoluprací třída prokázala již při volbě zástupců do žakovského parlamentu a při vytváření pravidel třídy.

Žáky v tomto ročníku čeká několik nových věcí. Ta nejvýznamnější je asi nový předmět – německý jazyk. Vzhledem k tomu, že v 6. třídě měli poměrně velké problémy s angličtinou, dá se očekávat, že ani zvládnutí druhého jazyka pro ně nebude snadnou záležitostí.

Kromě exkurzí, které každoročně některé předměty doplňují, letos přibudou

ještě exkurze a besedy, realizované v rámci projektu „Přírodní vědy spoluprací a rozvojem manuálních dovedností“. V rámci tohoto projektu se žáci např. seznámí s tím, jak probíhá záchrana zraněných živočichů v Záchranné stanici v Pátku, nebo navštíví iQpark Liberec.

Samozřejmě ale pro všechny bude nejdůležitější, jak si povedou v jednotlivých předmětech. Snad jim sedmička přinese více štěstí...

Jiří Rejsek,
 třídní učitel

8. třída

Do začátku nového školního roku někteří vstupují s možnými obavami a otázkami: „Jaký ten nový školní rok bude?“ „Jaké novinky si pro nás škola přichystala?“ „Co se letos naučíme a kam především pojedeme na výlety či exkurze?“ Po pár dnech ve škole jsme měli jasno a zjistili jsme, že se máme na co těšit.

Největším překvapením pro nás byl žákovský parlament a hlasovací zařízení, díky kterému můžeme vyplňovat testy a cvičení elektronicky, sportovci ocenili

novou podlahu v tělocvičně a jedlici zase zrekonstruovanou jídelnu. Všichni jsme se však shodli na společných akcích.

První měsíce budou organizovány v kulturním duchu. Jako první nás totiž čeká dějepisná exkurze do Lysé nad Labem, která je označována za barokní perlu Polabí, ale také se vypravíme na divadelní představení do Mladé Boleslavi. Nesmíme však zapomenout ani na učení – největší letošní novinkou je pro nás německý jazyk a chemie, ale o nich zase až příště...

*Mgr. Martina Zacharníková
a žáci 8. ročníku*

9. třída

V deváté třídě byl zahájen nový školní rok s celkovým počtem 11 žáků. Největším úkolem, který na ně čeká, je ukončení ZŠ a úspěšné složení přijímacích zkoušek na střední školu. V tomto okamžiku mají všichni žáci nahlášena témata absolventských prací a vybrané konzultanty. I v letošním roce převládají témata z oblasti zájmových činností, jako je sport, dobrovolní hasiči nebo četba.

V rámci výuky budou žáci více pracovat s hlasovacím zařízením a interaktivní

tabulí. Pro žáky jsou připraveny exkurze, sportovní akce, návštěva divadelního představení, návštěva galerie, třídní výlet, škola v přírodě atd.

V rámci výuky angličtiny se budou i nadále setkávat s Alejandrem Ballerem. V jeho hodinách se žáci dozvědí informace o historii anglického jazyka a seznámí se s historií a památkami anglicky mluvících zemí. Zabývat se tedy budou nejen Velkou Británií a Spojenými státy americkými, ale také např. Afrikou, o níž málokdo ví, že v některých jejích částech se používá právě angličtina. V rámci těchto hodin budou

žáci procvičovat konverzaci a vytvářet projekty k jednotlivým tématům. Do okruhů, které jsou pro ně připraveny, patří např. typické jídlo dané země, významné osobnosti, zajímavosti ze světa dopravy, sport, významná místa apod.

Do závěrečného školního roku přejevíme našim žákům mnoho úspěchů nejen ve studiu a při výběru střední školy, ale hlavně při přijímacích zkouškách, které některé z nich v druhém pololetí čekají.

Mgr. Jana Červenková

ZŠ a MŠ G.A. Lindnera demokraticky!

S každým novým školním rokem nastávají ve školách změny a novinky. Ne jinak tomu bylo i u nás v Rožďalovicích. Kromě hlasovacího zařízení, zrekonstruované jídelny či nové podlahy v tělocvičně to byl i žákovský parlament. Tento projekt u nás existoval již dva roky, ale nyní se objevuje ve zcela nové podobě. Již při vstupu do budovy mohly děti překvapit plakáty, které je informovaly o blízkých se volbách do žákovského parlamen-

tu. Regulérní volby na naší škole proběhly druhý týden výuky, kde si každá třída od 3. do 9. ročníku zvolila dva zástupce. (viz příloha výsledky). Zasedání členů bude probíhat zpravidla dvakrát do měsíce, a to vždy ve středu od 7:00–7:45 v nové místnosti žákovského parlamentu ve druhém patře. Zasedání budou volně přístupná a může se jich tak zúčastnit kdokoliv. O aktualitách, organizační struktuře či průběhu zasedání si můžete více

prečíst na stránkách naší školy.

A co je to vůbec žákovský parlament? Dává především prostor pro zapojení žáků do života naší školy a podporuje zodpovědnost dětí ve všech oblastech. Žáci budou mít možnost podílet se na životě školy formou návrhů a připomínek. Žákovský parlament bude také dávat podněty vedení školy a učitelům. Díky vzájemnému dialogu bude možné najít optimální řešení pro spokojenost obou stran. Z iniciativy žákovského parlamentu budou také vznikat projekty, do kterých se bude zapojovat celá škola. Dojde tak ke stmelování žáků, na obou stupních naší školy. Členové parlamentu budou také prostředníky pro přenos informací mezi všemi třídami, žáci tak budou lépe informováni a zjednoduší to i potřebnou spolupráci všech ročníků. Za odměnu budou členové jezdit na stmelovací výlety, a to nejen za poznáním, ale především za zábavou.

Věřím, že tento projekt se setká s podporou nejen žáků, vedení školy a učitelů, ale také veřejnosti a demokracie nebude naplněna pouze po teoretické stránce, ale především ve skutečnosti.

*Mgr. Martina Zacharníková,
koordinátorka projektu*

Zápisy z rožďalovických kronik

Kronikáři našeho města, s jejichž jmény jsme se seznámili v minulém vydání Rožďalovicka, nám zanechali v kronikách písemné informace o době, ve které žili. Jejich zápisy jsou vážné i veselé, tragické i úsměvné. Díky těmto zápisům se můžeme přenést o desítky i stovku let zpět a připomenout si, co naši předchůdci v Rožďalovicích prožívali v době, kterou již odvál neúprosný čas dějin.

Kronikář Jan Rektorys

1848 – Socha poutnická

W měsíci Červenci předsevzali p. Josef Renč, Josef Wisoký a František Dovolil mezi spoluobčany svými peněžitou sbírku k účelu zřízení poutnické sošky, neboť přišedše roku loňského do Staré Boleslavě, hambili se za to velice, že žádnou sošku neměli a toliko za korouhví procesím šli.

Poutnická soška byla tedy dne 11. srpna 1848 v Praze objednaná a používá se od té doby při každoročním procesím do Staré Boleslavě od Rožďalovických poutníků.

Kronikář Antonín Matoušů

1912 – Osvětlení města

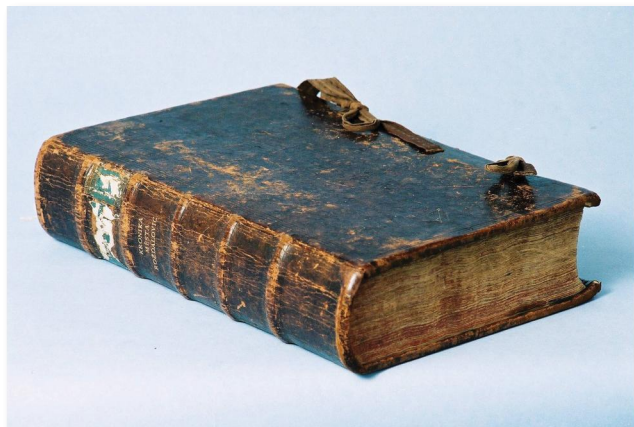
Na podzim r. 1912 zařízení bylo nové osvětlení města lampami systém „Slavia“, zařízení na svícení stlačeným petrolejem (plynem petrolejovým). Pořízeno lamp celkem deset, z nichž prvá postavena dne 27. září 1912, ostatních ke konci listopadu 1912. Lamy dávaly světlo velmi intenzivní, zelenavé a všeobecně se chválí.

Kronikáři Josef Havelka a František Havlík

1914 – Všeobecná mobilisace

Dne 1. srpna přijel povozem od okresního hejtmanství z Jičína posel do Rožďalovic a odevzdal starostovi města

Ant. Tichému vyhlášku o nařízené všeobecné mobilisaci. Vyhlášky byly ihned vyvěšeny a po městě strážníkem vybubnováním všeobecná mobilisace armády oznámena. Hned druhého dne odjeli všichni povolání vojínů ku svým vojenským tělesům v pořádku a bez reptání. Při odjezdu otců rodin byl pláč žen a dětí srdcervoucí.

1918 – Zničení upomínek na Rakousko

Dne 7. listopadu ve čtvrtek o 1 hodině odpolední seřadil se u zámku průvod školní mládeže, sokolů a občanstva s hudbou a odebral se za město na mrchoviště na Holi. V průvodě byl vezen vůz s obrazy císařů, císařoven a jejich členů rodin a různými upomínkami na Rakousko, jako císařští orlové z poštovního úřadu, různá vyznamenání, odznaky, vyhlášky atd.

Když došel průvod na místo, vyzvedli mladší vojíní bednu s těmi všemi pozůstatky z vozu a vložili ji na připravenou hranici dříví, při čemž hudba hrála jako loučení s nemilovaným Rakouskem smuteční pochod. Pak měl připravenou řeč odborný učitel Václav Lamberk z Rožďalovic. Odsoudil staré Rakousko a přál nabytí naší samostatnosti tu nejšťastnější budoucnost. Po té rozžehnul zápalku a dal malému dítěti zapáliti hranici. Při tom hudba hrála do tance a přítomní provolávali slávu naší republiky.

1919 – Odstranění křížů ze školních učeben

Počátkem školního roku 1919/20 dala řídící učitelka obecné školy dívčí Karla Zeislová v celé škole z učebních místností odstranit kříže a zastavila modlení dětí před a po vyučování. Žádost katolických rodičů za zpětné vyvěšení křížů v učebnách a modlení s dětmi odmítla. První tedy odstranila kříže ze zdejší školy právě žena. Potom následovalo odstranění křížů z učeben ve škole měšťanské a modlitba s dětmi před a po vyučování ustala též.

1934 – Sokolský biograf upraven na zvukový

V měsíci březnu 1934 dala zdejší tělocvičná jednota „Sokol“ nákladem 19.000 Kč upravit biograf na filmy zvukové, jichž pak do konce roku 1934 bylo promítáno okolo 20.

Kronikář Alois Bořek

1937 – Polévková a mléčná akce

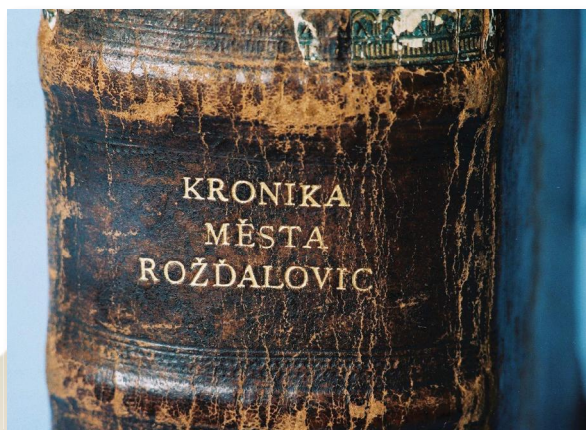
Odbočka Československého červeného kříže v Rožďalovicích již po několik letů pořádá v zimních měsících polévkovou a mléčnou akci pro školní děti.

Náklad se uhrazuje z větší části ze sbírky pořádané ve všech přískolených obcích vždy na podzim, a co se nedostane, doplatí odbočka Čsl. červeného kříže z vlastních prostředků.

Polévková akce v letošním školním roce trvala celkem 61 den. Na polévky chodilo denně 285 žáků a vydáno bylo celkem 17.385 porcí polévek. Žáci jsou velice spokojeni a někteří si brali často i dvě porce, tak jim dobře vaří pí A. Skořepová, školnice v obecné škole.

Sbírka vynesla 2.448,60 Kč, 3.715 kg brambor, 245 kg mouky, 64 vajec, 15 kg krup, 19 kg hrachu, 3 kg rýže, 1 kg másla a mnoho různé zeleniny. Lesní správa v Rožďalovicích věnovala 3 m³ dříví. Polévka se vaří 4x v týdnu: v pondělí, v úterý, ve čtvrtek a v pátek.

Mléčná akce trvala 95 dní a vydáno bylo celkem 2.247 l mléka, které se kupuje od místního velkostatku a sváří se ve škole. Děti zámožnějších rodičů platí mléko o něco dražší, než je nákupní cena a z rozdílu ceny se hradí mléko podávané chudým dětem zdarma. Pak dostávalo letos zdarma mléko 43 dětí.

Z historie Rožďalovic

Kronikář Vojtěch Vavrouš

1939 – Okupování republiky
Němci

Dne 15. března, bylo deštivo, se sněhem velký vítr, když v ranních hodinách zaplavili Němci naši milou vlast. Dostali se také přes naše město od obce Hasina, od kostela Husovou ulicí, přes náměstí ulicí Melantrichovou dále ke Křinci do Nymburka. Někteří odbočili do ulice Tyršovy pravděpodobně, aby navázali spojení na vojsko od Košíka. Přijeli na motorech jako čerti, buď jednotlivě, nebo na přívěsných vozících se samopaly v ruce. Aby věděli, kudy se k nám dostali, nechali narážeti asi 1 m vysoké kůly, které byly natřeny černými pásy. Tak projížděli celý den.

1941 – Výzva starosty
k občanstvu

Dne 29. září 1941 varoval přípisem starosta města Rudolf Lukavec občanstvo, aby se chovalo dobře a čestně, aby nebylo na to poukazováno, tím se uchrání od udávání a trestu, přípis zněl doslovně: Občané. Byli jsme postiženi všichni bez rozdílu odnětím radiopřijímačů s další výstrahou, že při sebemenším provinění bude proti nám zakročeno s největší přísností. Žádám proto důtklivě, abyste každý z Vás:

1. úzkostlivě se vystříhal jakéhokoliv činu, který by mohl přivodit jen domněnku něčeho nezákonného, neb dnešním poměrům odporujícího.

2. ve vlastním zájmu, ihned rázně každého poučil, kdo by něco podobného činil.

3. zamezil každé psaní po zdech, plotech, atd. obsahu jakéhokoliv. Každý vlastník takového majetku, nechť se vždy časné ráno přesvědčí, zda na jeho domě není nějaká poznámka a je-li, v prvé řadě ji odstraní a bedlivě pátral, kdo podobnou věc namaloval. Je totiž domněnka, že na náš účet může tak činiti zlomyslně nějaký cizí dareba.

Jistě každý poctivý Rožďalovák má zájem na tom, aby nebylo nejmenší stížnosti na chování zdejšího obyvatelstva. Proto přes příslušné policejní opatření, žádám všechny zdejší občany, aby pomohli obhájit čest našeho městečka. Jsem přesvědčen, že se nestane nejmenší výtržnost jakéhokoliv druhu v našem městě.

Toto prohlášení bylo vydáno v důsledku německých represálií.

Kronikář Josef Horák

1945 – Příchod Rudé armády

Dne 11. května 1945 v pátek ráno zorganizoval Sokol akci k srdečnému přivítání sovětských přátel. Od časného rána snášely se do radnice dary: pečivo, cukrovinky, uzeniny, ovocné šťávy, zkrátka každý hleděl dokázat, jak má naše ruské bratry rád a jak jsme jim vděční.

Rusové přijeli ten den po poledni nyní Ruskou ulicí od nádraží. Přijížděli nákladními i osobními auty, na tancích a brzy

naplnili náměstí i ulice. Děvčata v národních a sokolských krojích podávala milým hostům občerstvení, jež bylo s povděkem přijímáno. Po dlouhé době opět byla radostná nálada v městě.

1947 – Zřízení místního rozhlasu

Zřízení místního rozhlasu se stalo skutkem v červnu 1947. Náklad na rozhlas činil 162.828 Kčs a byl pořízen sbírkami a dary a dobrovolnou pomocí jednotlivců, konstruktérovi Janu Roštejnskému, jemuž značně přispěl Josef Rychtařík a sbor dobrovolných hasičů. Velikou zásluhu o zřízení rozhlasu získal si předseda MNV Jenda Rajman.

První relace místního rozhlasu byla vysílána 4. června 1947, kdy naposledy zabubnoval na obecní bubínek, který dosud zastával místní rozhlas, strážník František Hazdra.

1953 – Měnová reforma

Dne 1. června 1953 vešla v platnost měnová reforma. Po první čtyři dny v měsíci byly vyměňovány staré peníze do 300 Kčs v poměru 5 : 1, nad tuto částku 50 : 1. Vklady u peněžních ústavů se přeměnily do 5.000 Kčs v poměru 5 : 1, od 5.000–10.000 Kčs 6 : 1, od 10.000–20.000 Kčs 10 : 1, další 50 : 1. V Rožďalovicích byly odevzdány 4 miliony Kčs.

Jan Nožička,
kronikář města

Z historie Přefy

V minulém čísle byla zmíněna historie Přefy Rožďalovice z kroniky, kterou poskytl paní Jaroslava Malá. Kronika byla psána v letech 1977–1980 poměrně podrobně, takže se můžeme dozvědět zajímavé věci z přelomu sedmdesátých a osmdesátých let minulého století. Titulní stranu v kronice zdobí obrázek namalovaný akademickým malířem a grafikem Bohuslavem Knoblochem, čestným občanem Rožďalovic. Na další straně je napsaná báseň, kterou složil Zdeněk Váňa z Hasiny. Zde je její znění:

Rodný kraj

*Kdo z nás, když maličký byl,
přemýšlel o tom, kde se as narodil.
Naše zem a v ní každíček světa kraj,
plno krás a kolem příroda čilá,
my žijem tu světa ráj,
kde žila život svůj, matička naše milá.*

*Celičké okolí našeho rodného místa,
skromné a schoulené vesničky kolem,
ta jejich prostota krásná a jistá,
nechala ve všech nás hluboký dojem.*

*Na vršku městečka, kostel a zámek,
v zahradách prací zardí se líce,
kolkolem role a samý hájek,
tu leží městečko Rožďalovice.*

*Kolem něj dokola leží tu vísky schoulené,
Podlužany, Zámostí, Hasina, Ledečky,
mnohé dřív byvaly překrásně roubené,
v kraji tom líbezném, místa dost
pro všecky.*

*My zdejší občané, místa ta rádi máme,
pro radost dětí a vnuček svých,
prací svou ledacos dobrého vykonáme,
ať z ní tu odevšad veselí jejich smích.*

*Myslíme na tebe, myslíme na své děti,
ať si v něm vešele a šťastně hrají,
budem zde šťastně žít, dopředu hledět,
rodný náš milý a překrásný kraj.*

Dále kronika pokračuje v duchu pracovním, ale i politickém. Vytvořila ji parta, která vyráběla terasové schody. Tato parta v dubnu 1977 založila brigádu socialistické práce – BSP. Ti dříve narození si ještě pamatují, co tento název znamenal. Pro mladší ročníky je tu vysvětlení. BSP byla forma socialistického soutěžení a socialistické pracovní iniciativy za komunistického Československa. Myšlenka přišla ze SSSR, kde v roce 1958 vznikl první pracovní kolektiv soutěžící o titul Brigáda komunistické práce. V ČSSR se soutěžení o titul BSP rozvinulo až v dobách normalizace. Založení bylo jednoduché. Dělníci na jednotlivých dílnách se prohlásili za kolektiv, který soutěží o titul BSP. Pak probíhalo tzv. hodnocení, které bylo spíše formální. Nejinak tomu bylo i v Přefě. Kolektiv pracujících na výrobě terasových schodů se přihlašuje do soutěže o titul BSP a vyhláší socialistický závazek.

Z historie Rožďalovic

1) V oblasti výrobní:

- svůj měsíční úkol budeme plnit na 101 %
- samokontrolou zajistíme kvalitu výrobků tak, aby zmetkovitost nepřekročila 2,8 %
- v případě potřeby vypomůžeme na jiném pracovišti
- budeme důkladně dodržovat bezpečnostní předpisy, udržovat vzorný pořádek na pracovišti tak, abychom neměli žádný úraz z vlastní viny.
- odpracujeme ročně jednu sobotní směnu mimořádnou ve výrobě, mzdu z této směny věnujeme ZV ROH do FKSP.

2) V oblasti politické a kulturní:

- každý člen kolektivu odpracuje 8 hodin na akcích Z v místě bydliště
- připojujeme se v oblasti kulturní k brigádě s. Vávrové, společně budeme navštěvovat divadla, kino atd.
- navštívíme památník osvobození v Milovicích
- každý člen kolektivu bude aktivně pracovat ve společenské organizaci Národní fronty

3) V oblasti socialistické výchovy:

- budeme si v práci vzájemně pomáhat
- v práci i v rodinném životě budeme dodržovat zásady socialistické morálky
- budeme důsledně dodržovat a využívat pracovní dobu
- budeme kritičtí jeden ke druhému i sami k sobě
- budeme se starat o osamělou důchodkyni pí. Houdkovou

Plnění tohoto závazku se hodnotilo čtvrtletně, s výsledky se seznamovala celozávodní schůze ROH (Revoluční od-

borové hnutí). BSP se skládala ze šesti členů, o patronát byl požádán vedoucí provozovny s. Josef Švarc. (na snímku). Že zakládání těchto BSP bylo absurdní a vlastně dobrovolně povinné, o tom není pochyb. Plány se stejně plnily převážně na papíře, šlo hlavně o odměny vedení.

V kronice je dále zaznamenáno, jaké problémy se vyskytovaly přímo ve výrobě schodů. Především při nepříznivém počasí, když hodně mrzlo nebo když se schody začaly trhat či když pracovník z nějakého důvodu nepřišel do práce.

Pak se musely odpracovávat mimořádné směny, většinou o sobotách.

V kronice jsou zaznamenány ale i další, příjemnější zprávy. Například o tom, kdo kde byl na dovolené, kdo slavil narozeniny nebo svátek. Každým rokem 8. března proběhla oslava Mezinárodního dne žen – všechny ženy byly obdarovány květinou a dárkovým balíčkem.

Tolik výřitek z kroniky Prefy Rožďalovic z let 1977–1980.

Božena Bachová

Klenoty rožďalovické přírody

Slovo úvodem

Přestože byla oblast Rožďalovicka od pradávna osídlena člověkem, zachovala si přírodní charakter, což se například o jižněji položeném středním Polabí říci nedá. Navíc Rožďalovicko patří k nejteplejším územím v Čechách a v kombinaci s vápnitým podkladem a jen mírně zvlněnou krajinou v nadmořské výšce kolem 200 m jsou zde vytvořeny optimální podmínky pro výskyt celé řady jinde vzácných a ohrožených druhů živočichů i rostlin.

Nejcennější část území o rozloze zhruba

6 tisíc ha je od roku 2004 chráněna ve zvláštní kategorii evropských chráněných území – jako Ptačí oblast Rožďalovické rybníky. Jak napovídá název území, cílem jeho zřízení je především ochrana ptactva. Ale ta se samozřejmě neobejde bez ochrany sítě rybníků, přirozených dubohabrových lesů a zbytků mokřadních luk.

Právě v těchto biotopech se ještě můžeme setkat s některými zajímavými druhy, a to nejen druhy ptačími. Slůvko ještě je namístě, protože dobře víme, jak málo stačí a z ohroženého druhu je druh vyhybnulý.

Zdá se nám, že okolní krásnou přírodu bere většina z nás jako samozřejmost. Ve skutečnosti je ale výjimečná a unikátní, zejména jako celek. Ale ten je tvořen jednotlivostmi, a proto jsme se rozhodli, že některé významné druhy naší přírody budeme postupně představovat.

Pokusíme se ukázat, že rožďalovická příroda je opravdovým pokladem a my bychom měli udělat vše proto, abychom ji předali alespoň v tomto stavu i našim dětem.

Jiří Rejsek,
učitel ZŠ a MŠ G. A. Lindnera

Hřib rubínový

Hřib rubínový je klenotem nejen podle svého jména, ale je také krásný a vzácný, jak se na správný klenot patří. V latinském názvu má základ „rubín“ dokonce v rodovém i druhovém jménu – *Rubino-boletus rubinus*.

Má soubor nápadných znaků. Je to malý, do 5 cm vysoký hříbek, třeň má většinou válcovitý s červenými zrníčky na růžovém podkladu. Klobouk o průměru kolem 4 cm je nejdříve klenutý, později rozprostřený. Jeho barva je krémová, okrová, nebo slabě naoranžovělá. Rourky mají nápadnou rubínově červenou barvu, takže jeho určení by nemělo činit problémy ani laikům.

Roste velmi vzácně, nejčastěji pod duby, a to jen na nejteplejších místech v českých nížinách a pahorkatinách.

U nás ho již několik let sledujeme s významným pražským „hřibologem“ V. Jandou v lesích u Komárovského rybníka. V loňském roce našli pánové Kavka a Stě-

pánek hezkou lokalitu za Starou Hasinou. Letos jsme zde tento nález nepotvrdili, ale za to jsme s M. Fialou objevili několik plodnic začátkem září v lese mezi Bučicí a Hasinou (Babínek). Protože je druh uveden v Červeném seznamu ohrožených druhů,

neměl by se sbírat. Naopak – měl by se chránit a jeho nálezy evidovat. Do evidence nových lokalit můžete přispět i vy.

Jiří Rejsek,
učitel ZŠ a MŠ G. A. Lindnera

Strakapoud prostřední

Strakapoudi se způsobem života velmi odlišují od ostatních příslušníků ptačí říše. Jsou to ptáci pozoruhodní nejen svým pestrým zbarvením, ale též neobvyklým

způsobem obživy i hnízdění. Do povědomí lidí se strakapoudi dostali také díky svému charakteristickému akustickému projevu. Především na jaře v době toku svým zobákem bubnují do rezonujících materiálů, jakým jsou nejen kmeny stromů, ale i že-

lezné konstrukce staveb nebo třeba plechová střecha.

Strakapoud prostřední (*Dendrocopos medius*) patří k vzácnějším druhům. Obývá především listnaté a smíšené lesy nižších a středních poloh a Rožďalovicko patří k místům pravidelného hnízdního výskytu tohoto druhu. Ve zdejších dubohabrových lesích i starých neobhospodařovaných sádkách nachází každoročně vhodné podmínky hned několik párů.

Bystrý pozorovatel zde pak může zahlédnout strakapouda s poněkud „nedokončenou“ tmavou kresbou na tvářích, jakoby rozpitou červenou skvrnou pod ocasem, drobnými podélnými čárkami na bocích a především jasně červenou čepičkou po celém temeni hlavy.

Charakteristické také pro strakapouda prostředního je, že na rozdíl od svého hojnějšího příbuzného strakapouda velkého nedlabe tak usilovně do kmenů stromů a také jarní bubnování je spíše vzácné.

Vladimír Šoltys

Ze vzpomínek Františka Segeti

Pane arciděkanе, odkud pocházíte?

Narodil jsem se na Moravě v okrese Nový Jičín v obci Loučka. Byli jsme tři kluci, já nejstarší. Oba bratři ale už zemřeli. Tatínek pracoval jako obyčejný dělník v pivovaru. Maminka nejdřív zůstávala v domácnosti, protože jsme měli malé hospodářství. Později když vzniklo JZD, vstoupila do něj, někdo z rodiny tam musel jít. My kluci jsme už v té době byli z domova pryč. Jeden bratr byl zedníkem, druhý se vyučil tesařem a dokončil si stavební průmyslovku.

Jakou cestou jste se vydal Vy?

V roce 1946 jsem nastoupil k salesiánům do chlapeckého ústavu ve Fryštáku. Tam jsem byl dva roky. Na radu tehdejšího ředitele P. Jana Meda SDB (Salesiáni Dona Boska) a inspektora P. Antonína Dvořáka SDB jsem odešel. Říkali mi: „Ty jsi hodný kluk, ale děti by tě utloukly. Zkus dokončit gymnázium jinde.“ Odešel jsem a školu dokončil v Novém Jičíně. Hned po maturitě mě odvedli. Sloužil jsem u proviantáků, byla to lehká vojna. Po návratu z vojny jsem netušil, co mám dál dělat. Ze studia teologie v Litoměřicích jsem měl obavy, tenkrát mi říkali, že je to komunistický seminář, ať tam nechodím. Neměl jsem prostě odvahy, proto jsem si začal hledat zaměstnání. Nakonec jsem se vrátil zpátky k vojákům a zůstal tam jako účetní sedmáct let, až do roku 1968. Potom mě přeřadili ke správě budov. Tam potřebovali energetika. Já se nechal přemluvit a začal kvůli tomu studovat strojní průmyslovku. Studium pro mě nebylo lehké, ale s obtížemi se mi podařilo je v roce 1967 ukončit s vyznamenáním. Energetikem jsem byl jen jeden rok, už jsem byl rozhodnutý, že půjdu do semináře. K tomu mě nakonec přiměl náš pan farář. Zeptal se: „Proč bys nešel ještě do semináře? Co ti v tom brání?“ Nic mi nebránilo. Pořád jsem toužil být knězem.

Kde byl počátek Vaší touhy po kněžství?

Když jsem skončil školu, nechali mě naši rok doma, to bylo v roce 1944. Ale nenechali mě jen tak se povalovat. Bylo dost práce, stále jsme měli malé hospodářství a bylo potřeba opravovat dům. Šli jsme s tatínkem do lesa na dřevo, které jsme potřebovali na lešení. Při vykládání jsem někde zapomněl ruku a měl jsem ji našťápnutou, a tak jsem měl od práce povah. V době mého léčení k nám přišel na návštěvu jeden známý a říkal: „Nemáš co dělat, já ti donesu něco na čtení.“ Byl to takový přehled, něco jako obrázková Bible. Obsahoval vždy kousek textu a k tomu výklad, ale byla tam třeba i zmínka o mi-

siích, prostě různé věci. Mně se to hrozně líbilo, opisoval jsem si z toho článečky, které mě zaujaly a zajímaly. To byl počátek toho, co mě vedlo ke kněžství. Pak už jsem nechtěl být ani zahradníkem, ani ničím jiným, chtěl jsem být knězem. Svěřil jsem se mamince a ta mi řekla: „No nevím, hochu, musíme se poradit, jestli to vůbec finančně zvládneme.“ A po letech, když k tomu pak skutečně došlo, mě náš pan farář povzbudil, abych se nebál. Říkal jsem si, jestliže jsem zdolal průmyslovku, pak se mi snad teologie nějak podaří.

Jaké máte vzpomínky na roky v semináři?

Rád na seminář vzpomínám. Byl jsem starší než ostatní studenti. Latinu jsem už měl trochu na gymnáziu, sice málo, ale nějaké základy to byly. Řeč jsme sotva přečetli, hebrejštinu taky tak. A le profesori k nám byli hodní, věděli, že my starší na biflování, na učení se nazpaměť, moc nejsme. Oni chtěli, ať tomu hlavně rozumíme. Neměli jsme k dispozici žádná skripta. Museli jsme si je pořizovat sami. Ani nevím, jak jsem se k tomu dostal zrovna já, měl jsem za úkol skripta opisovat a rozmnožovat. Pomáhali mi známí z Litoměřic, kteří je pro mě opisovali, dokonce i sestřičky v Kadani. Po opsání se musela vytisknout. Měli jsme zpočátku k dispozici jen ruční tiskárnu na kliku – cyklostyl. Dělal jsem to tři roky; první rok jen pro

náš ročník, potom pro další. Přede mnou se o skripta pro celý seminář staral P. Josef Veselý. A pak to spadlo na mě. Po čase jsem to už nemohl dělat, ostatní studenti si šli v neděli na vycházku a já připravoval skripta. Měl jsem málo času i na studium a pak jsem doháněl, co jsem mohl. V té době byl rektorem Mons. Josef Poul, spirituálem P. Josef Knödl a potom Mons. Josef Koukl.

Která farnost byla Vaší první?

Když mně kardinál Štěpán Trochta při kněžském svěcení v roce 1973 zehnal, řekl: „Zehnáám Tobě a věřícím v Mělníku.“ Tak jsem hned věděl, kam patřím. Zůstal jsem na Mělníku osm roků, jako kaplan u P. Václava Sikyty. To byla dobrá léta. Začátky v kněžské službě pro mě nebyly lehké. Nejhorší pro mě bylo kázání a je to tak dosud. Pro mě je to mimořádný problém. Ze začátku jsem si je psal, ještě i teď používám pomůcky. Další farnosti byly Byšice-Liblice, tam jsem byl jen jeden rok administrátorem a zároveň kaplanem v Mělníce. Tam bylo taky dobře.

Potom mě přeložili na čtyři roky do Lysé nad Labem a tam nastala „vojna“ s komunistickými tajemníky. Hned když jsem přišel, mi jeden z nich řekl: „Pane Segeto, já jsem se zmylil, myslel jsem, že jste v Pacem in terris jako váš šéf.“ Nevstoupil jsem do Pacem in terris, i když tajemník říkal: „Já vím, že si to rozmyslí-

te.“ Můj nadřízený mi ani jednou neřekl, abych tam vstoupil. Tenkrát totiž do větších měst umísťovali ty, kteří byli v Pacem in terris, a u mě se spletli.

Za rok šel tajemník do důchodu, asi už mu na tom tak nezáleželo a už mě dál nepřemlouval. Ale pak tam přišel nový, byl moc horlivý, měl nějaké vysoké politické školy. Asi za týden po jeho příchodu bylo Boží tělo, na které jsem objednal hudbu. Byl jsem v Lysé farářem, ale bydlel tam se mnou ještě pan vikář, který byl nemocný. Nechali mu dál vikářství, ale bez správy farnosti. Říkal mi: „Udělejte to tak, jako jsem to vždycky dělal já.“ Od brány zdi, která stála okolo kostela k faře, to bylo asi deset metrů a tam u vrat fary měl vždycky oltář.

Vyšli jsme tedy jen ten kousek. Když skončilo Boží tělo, farníci mi říkali: „Důstojný otče, tam byla spousta divných aut a lidí, kteří zapisovali naše auta!“ Ještě večer jsem se dověděl, že se mám ráno dostavit k tajemníkovi. Ten se ptal: „Jak to, že jste mi nehlásil, že budete mít Boží tělo?“ Bylo to sice v hlášení, co dostával po novém roce, ale to mu bylo málo. Měl jsem vše hlásit ještě jednou. Tak to jsem nevěděl, že se to musí ještě ohlásit. „A co s tou hudbou? Přineste mi účet.“ Tak jsem hned běžel za kapelníkem pro účet. Hudebníci měli potom asi taky potíže, že tam hráli.

Další problém byl, když jsem měl pohřbívat kněze, rodáka z Lysé, který neměl státní souhlas. Pracoval jeden čas v Litoměřicích v muzeu. Když za mnou jeho blízcí kvůli pohřbu přišli, věděl jsem, že budu mít s tajemníkem zase potíže. A tak jsem to hned hlásil kapitulnímu vikáři P. Josefu Hendrichovi. Ten mi pomohl. Zesnulý kněz byl jeho přítel, proto přijel a pohřbu se osobně zúčastnil a s ním hodně dalších kněží. Přestože nemohl působit veřejně, pomáhal při ekumenickém překladu Bible, proto tam byli i ti, kteří s ním na překladu pracovali. Před pohřbem mi volal tajemník, že kněží musí jít v civilu. Já jsem to vyřídil panu kapitulnímu a ten to vyřešil – skončily obřady a hned od oltáře se šlo na hřbitov, žádné převlékání. Po pohřbu si mě volal znovu, vadil mu velký počet přítomných kněží a vlajka, kterou tam s sebou měli nějakí mladí a o které jsem vůbec nevěděl.

Nelíbil se jim ani pohřeb manželky kostelníka, matky kněze P. Petra Němce SDB. Ten byl tenkrát v Sobotce. Smutečních obřadů se zúčastnili jeho spolubratři – kněží od Sobotky, naši kněží z obvodu v Lysé a zase nás bylo hodně. Při smutečním průvodu na hřbitov se zpívala mariánská píseň. Cesta vedla kolem školy a celá škola měla okna otevřená; co se děje? Nic takového nikdy nezažili. Na druhý den jsem byl samozřejmě volán. Hrozil mi, že mi vezme státní souhlas. Všechno zase sepsal a poslal na kraj. Měl jsem i

další menší problémy, pak jsem musel z Lysé odejít, protože jsem byl pro ně nepohodlný. Chtěli se mě zbavit a poslat do Severočeského kraje, měl jsem nastoupit do Verneřic. To netrvalo ani týden a kapitulní vikář mně sdělil, že se všechno změnilo. Tajemníci si to rozmysleli a volají mě zpátky. Předtím mě ani ve Středočeském kraji nechtěli.

Jak si s Vámi poradili, když Vás zavolali zpátky?

Poslali mě do Rožďalovic. To bylo v roce 1984. Kostel tam byl ve špatném stavu, můj předchůdce byl starý, opravu už nechtěl dělat. Představte si, ten tajemník se v chování vůči mně úplně změnil.

Říkal: „Pane Segeto, nebojte se, já vám s tou opravou pomůžu, nějak to uděláme.“ Ale ani jemu se to nedařilo, nesehnali jsme řemeslníky, žádný podnik se opravy nechtěl ujmout. Ale alespoň nechal vypracovat projekt, který nebyl levný, a zaplatil jej. Trvalo pět roků, než se začalo opravovat, začali jsme až v roce 1989. To už byl dotyčný tajemník po smrti. Ještě předtím na podzim mi říkal: „Pane Segeto, mně zbylo tři sta tisíc korun, já vám to dám na účet.“ A na Nový rok už nežil. Na jaře se mi přihlásil stavitel, rodák z Rožďalovic, který byl zaměstnán u metra, a že si to vezme na starost. Měl takové maličké družstvo, pár dělníků. Měli jsme peníze, papíry, mohli jsme v dubnu začít. Nakoupili jsme dřevo na trámy, trochu poopravili věž, aby to nebylo tak hrozné, a pokračovali dál. Celková oprava trvala sedm let, než jsme to dodělali. Opravám jsem nerozuměl, našel jsem ale dobré odborníky. Naštěstí jsem měl dobré známé i na okrese v Nymburce. V rožďalovické farnosti bylo pár věřících, rodin s dětmi, prostě pár věrných. Zpočátku jsem měl na starosti dvě farnosti, potom jsem postupně dostával další. Docela dobře jsem to zvládal. Naštěstí jsem tam měl jáhna Jaroslava Pekárka, ten mi hodně pomáhal. Míval bohoslužbu slova ve třech farnostech. Nakonec se nechal zaměstnat na biskupství, protože okresy, kde pracoval, se rušily. To bylo pro mě výhodou, vzal si na starosti materiální věci. Mně to tedy odpadlo a v jeho farnostech jsem dělal jen kněžské věci.

Proč je důležitý křest?

To je první a nejdůležitější svátost, bez ní prostě nejde žít křesťansky. I nepokřtěný může žít jako křesťan a tito lidé určitě budou také spaseni, i pokud ještě nedošli k poznání Boha. Té maminky, o které jsem mluvil, jsem se neptal, proč chce pokřtít dítě. Ale její rodiče nebo někdo z rodiny je asi pokřtěn. Jak by na to jinak přišla? Paradoxně nekřtíme ani tak zájemce z našeho farního obvodu, ale dá se říct ze širokého okolí. Jsou to lidé, které on získá, kteří za ním přijdou. Je to těžké, když toho moc neznají a k nám je to daleko. Pokud je to možné, snažíme se s nimi udržovat styk. Víím, že to není správné, měli by zakotvit ve své farnosti, jít ke křtu doma. Doporučíme jim, aby se obrátili na svého faráře. Měli by mít ve své farnosti kořeny. Ale přijde zase někdo další. Na faře je pořád někdo. O prázdninách k nám jezdí brigádníci z jižních Čech, z Moravy. Míváme mladých plnou faru. Není nouze o hezká setkání a zážitky. V srpnu loňského roku, v čase povodní, jsme měli křtít v Jetřichovicích. Když jsme odjízďeli ze Srbské Kamenice, už byla říčka Kamenice rozvodněná a pořád pršelo. Přesto jsme museli odjet. Děťátko jsme pokřtili, pobyli jsme na hostině, na kterou nás rodiče pozvali. Když jsme ale chtěli jet domů, všechny tři cesty, kterými bylo možno dostat se zpátky na faru, byly pod vodou. Nemohli jsme projet a museli jsme se vrátit. Naštěstí nám v Jetřichovicích umožnili přespát v penzionu a v neděli jsme se jednou z těch zatopených cest, která na tom byla nejlíp, mohli vrátit domů.

Co byste vzkázal čtenářům?

Spolehejte ve všem na Pána Boha. On vám opravdu pomůže. Určitě stojí za to svěřit mu život, protože Pán je ten nejlepší otec, kterého máme. Nikoho jiného lepšího nemůžeme mít.

*Zdroj: Zdislava, 2011, č. 9,
redakčně kráceno*

¹ *Sdružení katolických duchovních Pacem in terris (SKD-PIT) bylo komunistickými úřady iniciované a podporované sdružení katolických duchovních kolaborujících s komunistickým režimem v Československu v letech 1971–1989. Bylo pokračovatelem Mirového hnutí katolického duchovenstva (1951–1968) a jméno přijalo po slavné encyklice papeže Jana XXIII. (Pozn. redakce)*

Pěvecko-divadelní spolek Melantrich v Rožďalovicích

Loni v květnu uplynulo 140 let od založení pěveckého spolku Melantrich, jež se roku 1886 přeměnil na pěvecko-divadelní spolek. Obrátíme tedy naši pozornost na historii rožďalovských pěveckých a divadelních ochotníků.

V Rožďalovicích měl zpěv (především kostelní) svou dlouhou tradici. Podle vzoru některých již existujících pěveckých spolků se Rožďalovičtí rozhodli založit si také svůj vlastní. Z popudu účetního cukrovaru Marjánky zahájil 1. května 1872 svou činnost pěvecký spolek Melantrich, který byl pojmenován po slavném rožďalovském rodákovi Jiřím Melantrichovi z Aventýna, významném českém tiskaři a nakladateli.¹

Původně byli členy pěveckého spolku Melantrich pouze muži. Od listopadu roku 1880 se na činnosti podílely i ženy, takže vedle sebe fungoval sbor mužský, ženský i smíšený. Činnost spolku byla poznamenána malým počtem členů. Výhodou do budoucnosti byla ovšem skutečnost, že někteří členové spolku současně hráli i divadlo. Proto bylo na valné hromadě v roce 1884 rozhodnuto, aby se obě uskupení sloučila a vytvořila „Pěvecko-divadelní jednotu Melantrich“. Dosavadní stanovy byly pozměněny a 2. května 1886 bylo sloučení úředně potvrzeno.

A jaké jsou začátky rožďalovické divadelní činnosti? Z výše uvedeného je již patrné, že rokem 1886 historie místních divadelních ochotníků nezačíná. O počátcích rožďalovického divadla často vyprávěl barvivý Václav Ferda (1820–1904). Škoda jen, že se jeho vzpomínky nedochovaly v písemné formě. Pouze jeho povídání o letech 1813–1827, tedy o době, kdy se sám ještě na činnosti divadla aktivně nepodílel, zachytila na dvou listech paní Horáková z Rožďalovic. Na počátku 20. století byl pan Ferda nejstarším žijícím ochotníkem, který se stal nepřehlédnutelnou a oblíbenou postavou tehdejších Rožďalovic.

Z jiných dochovaných pramenů se dovidáme, že se divadlo v Rožďalovicích hrálo již v roce 1804 či 1805. Prostory na zámku poskytl hercům zdejší majitel panství baron Jakub Wimmer. V této době se hrálo v Rožďalovicích německy.

České hry se prý začaly hrát již v roce 1815, kdy se připravovala představení pro postní období a čas adventu. Ochotníci vyjížděli i do okolí a vozili si rekvizity s sebou na žebříňáku. Příjem z jedné produkce býval někdy jen 20 zlatých, a proto končila většinou shodkem. Poté, co roku 1817 přišel do Rožďalovic vlastenecký kaplan Václav Štěpánek z Pasek nad Jizerou, z Raisova Pozdětína ze „Zapadlých vlastenců“, můžeme sledovat výrazné oživení divadelní činnosti. Některé úvahy připouštějí i jeho příbuzenské vazby s pražským vlastencem a spisovatelem Janem Nepomukem Štěpánkem, jehož hry se v té době nejvíce v Rožďalovicích hrály. Jako příklad uvedme „Hastroše“, „Štětkavce“ či „Dům na silnici“. Vedle Štěpánkových her se nacvičovaly i kusy Tylovy a Klicperovy.

Mezi první rožďalovické ochotníky patřil nadlesní F. Fuchs, správce velkostatku, kvůli němuž se hrály i dvě německé hry, dále J. Teisinger, purkmistr Strejkal [?], pekař Tomáš Marhanz, řezník Hlubuček, kolář Štefecijs, kupec Leopold Pohl, krupař Vojtěch Ferda a sládek Kern. Postupně se k nim přidali i další: Fr. Stuchlík, F. Jančík, Fr. Milčinský, J. Fibr, V. Velechovský, J. Vodička a Prokop Thám, příbuzný slavných bratří Thámů, jejichž rod pocházel z Rožďalovic. Mezi členy spolku však patřily i ženy, jako Hedvika a Marie Fuchsovy, M. Pohlová, Kateřina Ferdová, Marie Štefeciiová a Anna Praxová z Bärenthalu. Ochotnické řady poté rozšířil na dlouhou dobu i vzpomínaný Václav Ferda, kterého přivedli k divadlu jeho rodiče.

Až do požáru v roce 1827 se divadlo hrálo na radnici, kde byly k dispozici tři dekorace – stylizovaný pokoj, selská světnice a krajina. Ochotníci si poté museli hledat nové prostory. Podařilo se jim zakotvit v hostinci v č. p. 30, kde se říkalo Na Sále. Dnes je tato budova v majetku Polabského muzea v Poděbradech, které zde zřídilo v patře, v prostorách bývalého sálu, Galerii Melantrich.

Vraťme se však do čtyřicátých let 19. století, kdy se Na Sále hrála zpěvohra „Praha v jiném dílu světa“, kterou nacvičil a řídil František Němeček, penzionovaný kapelník knížecí srbské hudby. V padesátých letech se aktivně účastnil představení „Hrabě Beňovský aneb Povstání na Kamčatkách“ Gustav Adolf Lindner, pozdější univerzitní profesor pedagogiky. Padesátá léta poznamenaná bachovským absolutismem však byla dobou, kdy se směly hrát jen hry, které získaly politické povolení. I přesto hráli Rožďalovičtí v letech 1850–1854 dva nepovolené kusy. Celá záležitost by pravděpodobně prošla bez většího povšimnutí, kdyby v dobrém úmyslu herecký výkon neocenil v tisku bošínský pastor Tardy. Porušení předpisů nakonec vyneslo rožďalovickým ochotníkům místodržitelskou pokutu v hodnotě padesáti zlatých. Po mnoha žádostech byla nakonec snížena na deset zlatých.

Šedesátá léta přinesla společenské uvolnění a odstartovala další vlnu zájmu o kulturu. Její význam zvyšovala především skutečnost, že značná část obyvatelstva k ní měla aktivní, a ne pouze konzumní vztah. Nejinak tomu bylo i v Rožďalovicích. I v šedesátých letech pokračovali místní ochotníci v divadelní činnosti a připravovali pro své spoluobčany rozmanitá představení. V roce 1868 se přikročilo k výstavbě nové radnice, do jejichž prostor se divadlo po více než čtyřech desetiletích opět vrátilo.

V osmdesátých letech došlo k již vzpomínanému sloučení pěveckého a divadelního spolku. Činnost Melantrichu byla poté velmi pestrá. V roce 1884 byla nastudována Bendlova opera „Starý ženich“, v roce 1889 opera Viléma Blodka „V studni“ a v roce 1895 Smetanova opera „Prodaná nevěsta“. V letech 1884–1906 sehrál Melantrich vedle jmenovaných zpěvohr i 102 divadelních představení. Z činoher jmenujme „Noc na

Karlštejně“, „Deskový statek“, „Lucernu“ či „Kolébku“. V poslední uvedené hře se představil v roli apotečnicka František Horák, který v té době působil v rožďalovickém divadle již čtyřicet let. Jeho zásluhy byly o to větší, že nejen divadlo hrál a po určitou dobu i řídil, ale obstarával díky výtvarnému nadání i všechny divadelní dekorace.

Již v roce 1905 se realizoval návrh doktora Boublíka na přestavbu radnice a následně bylo stále jeviště a zázemí divadla uvedeno do provozu. Autorem opony s motivy staré Prahy byl malíř Josef Wenig, bratr spisovatele Adolfa Weniga. Kulisy pocházely z dílny malíře Čeřka Jandla z pražských Nuslí. Dekorace byla pořízena nákladem přibližně 4000 K. K prvnímu slavnostnímu představení v nově upravených prostorách došlo 5. srpna 1906. V této době byl duší spolku jeho dlouholetý předseda Josef Nehyba.

Ztráty zaznamenal spolek v době 1. světové války, kdy byli v sále radnice ošetřováni ranění vojáci. Úmyslně prý poškodili rekvizity i někteří místní odpůrci Melantrichu. V roce 1920 prodal spolek zbytek dochovaného zařízení jeviště ve veřejné dražbě žitovickým ochotníkům, neboť bylo poškozeno tehdejší nájemcem radnice, který z něho chtěl získat plachtu na vůz. Na nové vybavení jeviště poté přispěla místní jednota Sokol.

Výročí padesátí let existence spolku Melantrich připadlo na počátek května roku 1922.² V této době měl Melantrich 46 členů v pěveckém sboru a 20 divadelních ochotníků. V rámci oslav byla uvedena i Jiráskova „Vojnarka“. Záštitu nad představením měla mít městská rada. Představení se však zúčastnili pouze národní demokraté a lidovci, neboť socialističtí radní nepovažovali Melantrich za pokrokový spolek. Učitel měšťanské školy Václav Petřýl nacvičil pěvecké vystoupení. Vedle zpěváků účinkoval mj. i učitel z rožďalovické chlapecké školy František Sýkora, jenž studoval u profesora Mařáka a koncertního virtuosa Antonína Čejky.

Výraznější problémy nastaly v závěru roku 1923, kdy začali socialističtí radní usilovat o zabavení divadelních rekvizit Melantrichu. Ochotníci však tento postup odmítli a písemně radním sdělili, že sami budou rozhodovat o zapůjčování svého majetku za podmínek, které sami stanoví.

U příležitosti oslavy nedožitých 100. narozenin Bedřicha Smetany uspořádal Melantrich v roce 1924 dva koncerty. V té době se již začala vytvářet ve spolku opozice, kterou představovali vyznavači církve československé. Společně se socialisty usilovali o převzetí Melantrichu. Podle zápisu dochovaného v pamětní knize si chtěli údajně představeními opatřovat peníze pro své účely. Tyto tendence však byly ostře odsouzeny a bylo usneseno: „[...] za žádných podmínek divadlo organisacím politickým a náboženským nepropůjčovati.“

Šest členů poté z Melantrichu vystoupilo, jmenovitě Josef Mojiš, Josef Kebl, Boh. Stýblo, Fr. Vorel, Fr. Vorlová a p. Sadílková. Rozhodli se založit si vlastní divadelní spolek

Pěvecko-divadelní spolek Melantrich v Rožďalovicích

pod názvem „Pokrok“. Ještě v říjnu uskutečnil nový spolek divadelní představení v režii Štěpána Jirsáka. Rekvizity si pro Dykova „Posla“ vypůjčili od podlužanských ochotníků.

Ve snaze předejít sporům propůjčil poté Melantrich Pokroku rekvizity. Díky převaze socialistů v městské radě byl Melantrich za starosty Antonína Tůmy zbaveni jeviště, které bylo v majetku obce. Proti tomuto rozhodnutí se nakonec postavili pouze lidovečtí členové rady. Podle socialistických radních byl Melantrich spolkem zpátečnickým a klerikálním. Ochotníci toto konstatování odmítali.

Mezi Melantrichem a Pokrokem se poté i nadále šířila řevnivost, a to dokonce i prostřednictvím tisku. Bez zajímavosti není ovšem skutečnost, že někteří členové hráli v obou spolcích. Je tedy pravděpodobné, že hlavních střetů se všichni členové neúčastnili.

Melantrich ve své činnosti pokračoval i po odluce. Z významnějších her uvedl Tylova „Paní Marjánku, matku pluku“ či „Strakonického dudáka“, Preissové „Její pastorkyňu“, Jiráskovu „Lucernu“ a Langrovy „Milliony“.

Po příchodu pana řídícího Horáka z pohraničí zabíraného Němci došlo jeho zásluhou k opětovnému sloučení obou spolků. V letech 1939–1940 byly ještě plakáty tištěny česky, poté už dvojjazyčně. V roce 1944 stihli ochotníci ještě sehrát Tylova „Paličovu dceru“. Poté byl sál zabrán pro „národní hosty“, jimiž byli prchající Němci z východu.

Po skončení války divadlo stagnovalo a první představení se hrálo až při oslavě

1. výročí osvobození. Ochotníci pro tuto příležitost nastudovali Tylova „Fidlovačku“. V dalších letech byly uváděny nejen hry a adaptace českých i světových klasiků, jako byly Nerudova „Malostranská humoreska“, Světlé „Kříž u potoka“ či Ibseova „Nora“, ale také hry poplatné době, např. Stanislavského „Dům na rozcestí“. Odrazem společenské situace je i přejmenování spolku na Divadelní odbor Melantrich ZO ROH Strojbalu Rožďalovice.

Jedním z neúspěšnějších představení bylo v roce 1967 uvedení „Charleyovy tety“. Tato hra měla v Rožďalovicích tři reprízy a hrála se poté i v nedalekých Seleticích a v Oskořínku.

K 100. výročí existence spolku byla v roce 1972 provedena Tylova „Paličova dcera“ v režii Jaroslava Malého. Poté již jen v roce 1973 sehrála mládež „Pohádku o Honzovi“ a v roce 1974 byla ještě nastudována Čapkova „Matka“. V sedmdesátých letech patřili mezi poslední členy spolku Melantrich mj. Jaroslav Malý, Ing. František Sedláček, Jaroslav Štolovský, Josef Tvrďý, Emilie Štefanová, MUDr. Václav Lekeš, Alois Lošek, František Láska, Pavel Hančar, Josef Bečvář, Karel Waschinger, Václava Svobodová a další. Atmosféra doby však nebyla amatérskému divadlu nakloněna. Nejen obavy z případných nevhodných narázek, které by zazněly z jeviště, ale i postupující vliv médií činnost spolku umrtvily. Uvádí se, že za dobu jeho trvání bylo uvedeno přibližně 400 divadelních her, 50 koncertů, dále byly nastudovány opery i operety a spolek také pořádal plesy a Cecilské zábavy.

Poznámky:

1) V letech 1872–1876 byl sbormistrem učitel Fr. Symon, v letech 1876–1877 konservatorista August Kořenský, v letech 1877–1880 učitel V. Šoltys, v letech 1880–1895 řídící učitel Antonín Strnad, v letech 1895–1896 učitel Ladislav Brunclík, v letech 1896–1898 ředitel měšťanské školy V. Veselý, v letech 1898–1899 Josef Šlejhar, v letech 1899–1900 učitel Jan Kulhánek, v letech 1900–1903 opět Josef Šlejhar, v letech 1903–1911 opět Jan Kulhánek a v letech 1911–1920 učitel V. Lemberk.

2) Do jubilejního roku 1922 stáli v čele Melantrichu v letech 1872–1875 Václav Vítek, v letech 1875–1876 Antonín Vízek, v letech 1876–1880 Václav Nechánský, v letech 1880–1881 opět Václav Vítek, v letech 1881–1882 Mat. Šimáček, v letech 1882–1883 Karel Vávrovský, v letech 1883–1884 Václav Šoltys, v letech 1884–1886 Josef Vaníček, v letech 1886–1895 Antonín Vízek, v letech 1895–1909 Josef Nehyba, v letech 1909–1911 Karel Šavřda a v letech 1911–1925 Josef Egert.

Použité prameny a literatura:

Polabské muzeum v Poděbradech, pobočka v Rožďalovicích, fond Pěvecko-divadelní spolek Melantrich, Pamětní kniha Pěvecko-divadelní jednoty Melantrich v Rožďalovicích, v současné době bez inv. č. Jaroslav Rudolf, Starý pan Ferda z Rožďalovic, in: Almanach českých divadel, roč. 2, 1907, s. 42–48. Divadlo (Rozhledy po světě divadelním), roč. 2, 1909, č. 15, s. 385–386.

PhDr. Jana Vojtíšková, Ph.D.

Rožďalovická divadelní opona od Josefa Weniga z roku 1905 (zdroj: www.amaterskedivadlo.cz)

Z minulosti Rožďalovic

Do poloviny 17. století zuřila v Evropě třicetiletá válka. Brzy po bělohorské bitvě roku 1620 odcházela nekatolická šlechta ze země svobodně, poddaní však utíkali tajně, jednak pro nesnesitelný útisk sociální, ale i pro útisk duchovní. Z Rožďalovic odešlo asi 80 osob, o zbylé usedlíky se postarali jezuité z blízkého Jičína, aby přestoupili „na pravou víru“. Svědčí o tom Jiráskův román „Temno“ a Češovské valy (příběh kopidlenského myslivce Svobody). Urbář, tj. pozemková kniha, z r. 1669 uvádí v Rožďalovicích pouze 54 usedlostí. Přitom město nepostihl osud Nymburka, který ve třicátých letech dvakrát dobyli, vypálili a vydrancovali Sasové vedení Arnimem, ani osud Kopidlna, kde zase hospodařili podobně Švédové. Rožďalovickem procházela císařská vojska a nejvíce je sužovaly válečné rekvizice a ubytování vojska, které se podle tehdejšího zvyku „živilo ze země“, v níž právě bylo.

Zato přinášely městu zkázu časté požáry už po válce. Strašný byl požár roku 1666, kterým téměř celé město s radnicí, privilegii a městskými listinami v „rum a popel obráceny byly“. Tehdejší vrchnost, Valdštejnové, si uvědomovali, že ožebračení poddaní nebudou pro ně moci pracovat, jak by potřebovali. Podporovali proto řemesla, udělovali cechovní výsady a s obcí učinili r. 1668 robotní narovnání za roční urbář 550 zlatých. Zůstala jen povinnost vypravit pro vrchnost jednu fůru do Prahy, nadhánět při honbách, odebírat pivo a pálenku pro radní dům z panského pivovaru a vinopalny a řezníkům za masné krámy odvádět do panské kuchyně 46 jazyků ročně a o půl krejcaru levněji vysekávat maso. Leopold Vilém za to daroval městu radní dům s dvanácti masnými krámy, pole a louku nad rybníkem Kozákem (podle toho se říkalo Primaska) a některé další výhody. Na jeho žádost obnovil císař Leopold I. (později i Josef I. a Josef II.) městská privilegia (originály v archivu MNV).

Požáry pokračovaly, roku 1680 shořela obecní brána a 15 domů, r. 1687 dalších 9 městských domů. Tehdy byl vyhlášen hasičí řád. Na pokřik „hoří!“ byli občané povinni s vodou, háky, konvemi apod. k ohni dojet a hasit. Kdo byl u ohně první, měl od obce dostat dvě kopy míšeňských grošů, druhý jednu kopy a třetí půl kopy. Přesto si požáry vybíraly svou daň i v 19. století.

Valdštejnové se zasloužili také o výstavbu města, jehož závislost na vrchnosti trvala až do zrušení poddanství v r. 1848. Reformy císaře Josefa II. Totiž jen zmírnili nevolnictví a snížili robotní povinnosti. Do začátku 18. století patří svým vznikem mariánská socha na náměstí, sochy M. F. Brokoffa před zámkem, ve třicátých letech začala stavba kostela. Starý, kdysi husitský kostelík, byl obestaven příčně, takže dnešní vchod je orientován k jihu, hlavní ostlář k severu. To je zvláštnost u mála kostelů, protože je stavitelé obvykle orientovali po směru východ-západ. Postupně byl kostel vylepšován, až byl úplně dostaven v roce 1869 přístavbou obou průčelních věží. Jinou barokní památ-

kou z té doby je přestavěné děkanství a samotný zámek.

Poslední z Valdštejnů, Václav Josef, kterého všech šest jeho dětí přešlo do hrobu, zanechal panství své manželce, a ta je prodala r. 1760 hraběnce Aloisii z Clamu. Spojením s dalším rodem vznikl rod Clam-Gallasů, který držel Rožďalovice do r. 1793.

Pak se v krátké době vystřídalo několik majitelů. První z nich Karel z Redemu, zakladatel anglického parku u zámku, byl při čekané postřelen svým myslivcem a pohřben za kostelem (hrob s železným zábradlím). Delší dobu tu setrval svobodný pán Jakub z Wimmrů, zbohatlík z dodávek armádě za napoleonských válek. U Bučického rybníka ve zdi přepadu je zazděn kámen se slovy skoro nečitelnými: „*Za času svob. Pána Jakuba z Wimmrů, L.P. 1809*“. I on prodal panství, r. 1815 je koupili Lobkovicové. S jejich jménem je spojeno založení kláštera jako nemocnice, úpravy kostela, věže zámku s založení sirotčince. Lidumilností vynikala kněžna Marie Helena, trvale sídlící v Rožďalovicích. Při epidemii cholery a hlavníčky prý ošetřovala nemocné, až se sama nakazila a zemřela v r. 1856.

Požáry Rožďalovice neopouštěly, tak r. 1827 shořela Bydžovská brána, 52 stavení, 24 stodol a v r. 1830 dalších 20 čísel a 7 stodol. Dřevěné domy s podloubím zmizely (zachováno č. d. 30 v původní podobě), změnil se směr ulic i náměstí, zanikl starobylý ráz města. Když potom vyhořela r. 1837 stará škola, byla postavena větší v témže místě a slavnostně otevřena r. 1847.

Revoluční rok 1848 přinesl i do Rožďalovic velké změny. Zanikly vrchnostenské úřady a všechny robotní povinnosti, obce dostaly samosprávu. Tvořily se národní gardy, v Rožďalovicích byl 20. dubna zápis, určeno oblečení a 4 přednostové, 8. května začalo cvičení, při kterém se velelo česky, zřízena městská strážnice a objednáno 50 ručnic. Pomocí Praze při povstání přes výzvu Kříneckých se Rožďalovští nezúčastnili pro neúplnou přípravu, ale zásobovali ji prý aspoň střelivem. Po porážce revoluce v Rakousku za Bachova absolutismu všechny národní gardy zrušeny, krátká doba svobody však zanechala v srdcích lidí vlastenecké citění a snažení. Konaly se sbírky, např. na pomoc Srbům a Chorvatům, sbírka na postavení Národního divadla v r. 1851 vynesla 40 zlatých a 30 krejcarů. Začal se rozvíjet spolkový život. Založená Občanská jednota (řemeslníků) veřejně se scházela, odebírala noviny. Když brzy zanikla, objevovaly se později jiné spolky, jako zpěvácký spolek Melantrich v r. 1863, jehož první besídka neměla úspěch, a tak se rozpadl. O devět let byl obnoven jako pěvecko-divadelní spolek a v roce 1972 oslavil 100 let trvání. Jeho účet vykazuje velký počet vlasteneckých a pokrokových her, dokonce i opery „V studni“ a „Prodanou nevěstu“.

V té době žádalo město o zřízení poštovní expedice, písemně a prostřednictvím delegace několikrát o zřízení okresního

úřadu. Jednání se protahovala, uskutečnilo se jen povolení pošty, zpočátku na zámku, soudní okres však dostala Libáň. Rožďalovice přešly v r. 1850 od Mladé Boleslavi k okresu Jičín. Rožďalovice měly špatné silniční spojení s okolními obcemi „jako málokteré město“ (městská kronika). Proto byly postupně stavěny silnice všemi směry: první na Žitovice, pak k Mlýnci, ze Zámostí do Dymokur, později k Libáni „skrz úvoz pod kostelem“ (kaštiny zde vysázeny v r. 1832), dále k Tuchomí a naposledy na Doubravany.

Válka prusko-rakouská v r. 1866 přivedla do města rakouské vojsko dvakrát, poprvé, když postupovalo vstříc pruské armádě k Hradci Králové, podruhé při ústupu. Koncem června zde byl polní lazaret. Přibyl také hodně obyvatel z okolí Turnova a Mnichova Hradiště, od Sobotky, Bousova a Libáně, kteří vezli s sebou vozy s prádlem, nábytkem, hnali stáda dobytka dále na jih. 30. června přijeli dva prusí husaři jako parlamentáři, byli vzati do zajetí. Občané schovávali cennější věci a ve velkém počtu opouštěli město. Prusí vojáci táhli od hasinského dvora ke Křešicům, objevili se tu jen jednotlivě, teprve při návratu domů po uzavření míru s Rakouskem tu pobýval štáb I. brigády pomořanského pluku a menší útvary, byl zřízen polní lazaret, někteří zůstali až do 30. srpna. V Rožďalovicích a Zámostí bylo ubytováno 532 mužů, 168 koní, něco v Podolí a na Bučici. Nemocní zůstali až do konce září. Už v srpnu vypukla cholera, rozšířila se i do okolí. Celkem onemocnělo 120 lidí, 58 zemřelo. Přestože Rožďalovice samy utrpěly rekvizicemi, podporovali postižené na Mnichovohradištsku, jak svědčí poděkování okresního tajemníka Václava Sedláčka z 18. září 1866. Děkoval za dva korce pšenice, 3 korce ječmene a hotovost 47 zlatých a 76 krejcarů (podrobné vyličení těchto událostí je posledním vlastnoručním záznamem v kronice Jana Rektoryse).

Nástupem Adolfa Hitlera k moci v Německu dostaly události ve světě rychlý spád. Jeho útoky proti Československu skončily okupací v r. 1939. Zápisy o tomto období v kronice rožďalovské chybějí, zůstávají tedy jen vzpomínky starší generace. Sám jsem v tu dobu žil v jiném kraji, nemohu proto pokračovat ve vypsání rožďalovické minulosti. Něco z toho je zachyceno ve sborníčku „Rožďalovice“, který vyšel v roce 1947. Ještě bych chtěl poznamenat, že období výstavby socialismu v Rožďalovicích po 2. světové válce bude postupně vyličen podle jednotlivých úseků hospodářského, společenského a kulturního života v obci na stránkách tohoto časopisu. Tím jsem svou práci o minulosti Rožďalovic skončil. Nešlo mi o to, abych podrobně vypsál všechno, co se dá o městě zjistit, jako spíše o to, v jakých souvislostech probíhal život obyvatel města.

Jaromír Sládek
(uveřejněno v srpnu 1984)

Některé významné události v 2. polovině 19. století a v 1. polovině 20. století do roku 1945 (jak je sepsal J. Sládek)

- 1857 - sčítání lidu, v Rožďalovicích 2087 obyvatel
1858 - začalo pěstování cukrovky
1865 - otevřena Záložna v Rožďalovicích
1867 - pošta ze zámku se přestěhovala do č. p. 249
1869 - otevřen nový hřbitov
1870 - vystavěn cukrovar nákladem 511.000 zlatých
1872 - založen Pěvecko-divadelní spolek Melantrich
1875 - postaveny první svítilny na náměstí v počtu 5
1881 - zřízena dětská opatrovna v klášteře
1882 - dostaly Rožďalovice železniční spojení s Jičínem
- zrušena továrna na sirky z r. 1875
(dnes Na vyhlídce)
- založen hasičský sbor
1883 - slavnost na počest G. A. Lindnera
- založena tělocvičná jednota Sokol
1896 - povoleno zřízení měšťanské školy
1897 - slavnostní otevření budovy měšťanské školy v Tyršově ulici
1903 - oslava dobytí Drinopole (Turecko), sbírka na sirotky z balkánské války
- místo zasýchajících lip vysázeny na náměstí pajavce
1906 - přístavba radnice
1908-1911
- dlážděny chodníky na náměstí, ulice k dráze
1908 - postaven v Zámostí most přes Trnavu
1912 - osamostatnilo se Zámostí
- nové osvětlení lampami
(10 lamp na petrolejový plyn)
- sbírka na raněné slovanské vojiny v balkánské válce
1914-1918
- 1. světová válka: zdražování potravin, nedostatek soli, kovových peněz
- v dívčí škole vojenský lazaret, 60 ruských zajatců v cukrovaru, 16 srbských na polní práce
- sbírky kovů, vlny, kaučuku, ostružiníku, jahodníku
- rekvizice zvonů, válečné půjčky, nedostatky uhlí, paliva, nedostatek chleba, četné krádeže v polích i v bytech
- váleční uprchlíci a zajatci se stále střídali na práci v cukrovaru a na polích
- epidemie „španělské chřipky“ v každé rodině, četná úmrtí
- od 10. do 27. října 1918 uzavřeny školy
28. říjen 1918
- telegram o prohlášení Československé republiky dostalo nejdříve nádraží ČSD, druhý den telegrafická zpráva z Prahy, ihned bubnováním seznámena veřejnost, vyvěšeny čsl. prapory, odstraňovány pozůstatky po Rakousku
29. říjen 1918
- odpoledne průvod s hudbou městem, vlastní oslava určena na neděli 3. listopadu, kdy uspořádán průvod s hudbou, před radnicí projev JUDr. Drbohlava z Libáně. Účastníci se občané z celého okolí, váleční zajatci pod svými prapory
21. duben 1919
- zasazena Lípa Svobody před budovou obecní školy
17. prosinec 1920
- stávkovali zemědělští dělníci zdejšího velkostatků, posílená zdejší četnická stanice, dne 21. prosince odpor dělníků zlomila a práce znovu nastoupena
1923
- sčítání lidu - Rožďalovice (bez Zámostí) 1507 obyvatel
24. duben 1923
- pohřben společně mezi 42 legionáři popravenými za vzpouru na italské frontě rožďalovický rodák Josef Hojsák na Olšanských hřbitovech, deska na rodném domě odhalena v r. 1925
6. červenec 1923
- odhalen pomník Mistra Jana Husa před budovou obecní školy (sochař František Bílek z Podhorního Újezda)
1924 - pokus o vloupání do poštovního úřadu - 1 čl. příslušník z Schönwaldu na Frýdlantsku a 2 poští vyrušení pí Annou Valešovou, která tu bydlela. Utekli a nastoupili na zastávce v Mlýnci. Pohotovosti zaměstnanců ČSD v Rožďalovicích byli zde zatčeni a dopraveni k soudu v Libáni
1925 - dokončena elektrifikace města
1926 - od ledna obvodním lékařem MUDr. Václav Lekeš, v červnu založen místní odbor Čsl. červeného kříže
- 6. června velká povodeň, proudy vod přes silnici k nádraží, na náměstí skoro až k radnici, dřevěný most v Obůrce stržen, převáženi na vorech
1928 - Lindnerova oslava v měšťanské škole, odhalení pamětní desky, čestný název rožďalovických škol (obecné a měšťanské) Lindnerova podle výnosu min. školství a nár. osvěty z 30. 3. 1928
1929 - tragická smrt učitele a básníka Joži Zindra (v Rožďalovicích působil v r. 1926-1927), v rozrušení se zastřelil na hrázi Bučického rybníka, pohřben byl v Mladějově
- abnormální mrazy v lednu a únoru nad -30°C a v březnu ještě -25°C zničily ovocné stromy, téměř úplně vlašské ořechy, třešně, višně, švestky, slívy, ostatní peckoviny a vinnou révu
1930 - v průčelí radnice odhalena deska k 350. výročí smrti Jiřího Melantricha Rožďalovského z Aventina
1933 - odhalen památník padlých z I. sv. války v parku u obecní školy
- k 40. výročí TJ Sokol vydán památník, konala se slavnostní valná hromada

FC TRNAVAN Rožďalovice

V srpnu začala nová fotbalová sezona 2013/2014 a družstva dospělých nastupují o stupeň v nižších třídách. Po loňské neúspěšné sezóně se podařilo kádru obou mužstev nejen udržet, ale i rozšířit a doplnit, zvláště o mladé hráče.

A mužstvo

Zahájilo novou sezonu v Okresním přeboru pod vedením trenéra Milana Švábenského a hrajícího asistenta Milana Najmona. Klub opustil pouze Jakub Hojsák, který hostuje v mužstvu Rejšic hrající

1.A třídu, a koncem září ukončil hostování brankář Pavel Hampl. Do mužstva se zapojili hráči Marek Veselý ml., František Veselý ml., Jiří Šuk a jako náhrada za brankáře Hampla se vrátil z hostování Jaromír Špígl. Po šesti odehraných zápasech je A tým na pěkné třetí pozici se 13 body a s třibodovou ztrátou na první mužstvo.

B mužstvo

Sezonu 2013/2014 zahájilo v nejnižší okresní soutěži ve skupině B pod vedením Františka Veselého staršího. Rezervní tým

byl doplněn o dorostence, kteří se vrátili z hostování ze Křince nebo střídavě nastupují v Nymburce a Rožďalovicích (Miroslav Hůlek, Adam Janeček, Jiří Suchomel, Andrej Kukorelli, Jiří Kumstýř jr., Jaroslav Klimeš). Po šesti odehraných zápasech se společně dělí s týmem Žitovic o první a druhé místo tabulky.

Věříme, že obě mužstva budou ve vítězném postupu pokračovat, a těšíme se na shledanou na stadionu.

Jiří Svoboda,
jednatel FC Trnavan Rožďalovice

Rozlosování podzimní části soutěží

„A“ tým

1.	Rožďalovice A	-	Městec Králové A	24.08. 17:00	SO
2.	Sl. Poděbrady A	-	Rožďalovice A	31.08. 17:00	SO
3.	Rožďalovice A	-	Pátek A	07.09. 17:00	SO
4.	Jíkev	-	Rožďalovice A	14.09. 17:00	SO
5.	Rožďalovice A	-	Hrubý Jeseník A	21.09. 16:30	SO
6.	Loučeň	-	Rožďalovice A	28.09. 16:30	SO
7.	Rožďalovice A	-	Krchleby	05.10. 16:00	SO
8.	Kostomlaty	-	Rožďalovice A	13.10. 16:00	NE
9.	Rožďalovice A	-	Běrunice A	19.10. 15:30	SO
10.	Rožďalovice A	-	Kostelní Lhota A	26.10. 14:30	SO
11.	Semice B	-	Rožďalovice A	03.11. 14:00	NE
12.	Rožďalovice A	-	Boh. Poděbrady B	09.11. 14:00	SO
13.	Ostrá B	-	Rožďalovice A	17.11. 10:15	NE

„B“ tým

1.	Rožďalovice B	-	Hrubý Jeseník B	25.08. 17:00	NE
2.	Křečkov B	-	Rožďalovice B	01.09. 10:15	NE
3.	Rožďalovice B	-	Křinec	08.09. 17:00	NE
4.	Chleby	-	Rožďalovice B	14.09. 17:00	SO
5.	Rožďalovice B	-	Straky B	22.09. 16:30	NE
6.	Žitovice	-	Rožďalovice B	28.09. 16:30	SO
7.	Rožďalovice B	-	Vestec	06.10. 16:00	NE
8.	Košík	-	Rožďalovice B	12.10. 16:00	SO
9.	Rožďalovice B	-	Mcely	20.10. 15:30	NE
10.	Rožďalovice B	-	Netřebice	27.10. 14:30	NE

Žáci

1.	Rožďalovice	-	Městec Králové	08.09. 15:00	NE
2.	Opočnice	-	Rožďalovice	14.09. 10:00	SO
3.	Rožďalovice	-	Budiměřice	22.09. 14:30	NE
4.	Loučeň	-	Rožďalovice	28.09. 13:30	SO
5.	Rožďalovice	-	Hrubý Jeseník	06.10. 14:00	NE
6.	Záhornice	-	Rožďalovice	12.10. 10:00	SO
7.	Rožďalovice	-	Velenice	20.10. 13:30	NE

Spojte Vaše jméno s úspěchem

Pro našeho významného klienta Škoda Auto, a. s., hledáme

OPERÁTORY LOGISTIKY

Požadujeme: platný řidičský průkaz skupiny B, eventuálně profesní průkaz pro řízení VZV

MONTÁŽNÍ DĚLNÍKY

Požadujeme: zručnost, spolehlivost a praxi v automobilovém průmyslu

SVÁŘEČSKÉ DĚLNÍKY

Požadujeme: průkaz pro bodové sváření DR1 nebo svářečský průkaz pro CO₂

Nabízíme: stravenky, příplatky za noční a odpolední směnu, pracoviště Mladá Boleslav

Osobní kontakt:

Pobočka Manpower
Václava Klementa 846
Mladá Boleslav
Po–Pá 8:30 – 13:00
nebo e-mail: mlada.boleslav@manpower.cz

Manpower®

Vážení přátelé,

předem zdravím a přeji hezký den. Objevil jsem na internetu Obecní zpravodaj Rožďalovic č.1/2012, ve kterém mě velmi zaujal úryvek z (tenkrát) připravovaného vydání knihy Josefa Horáka „Rožďalovice na přelomu století“, a to je důvod, proč se odvažuji Vás okrádat o čas, za což se předem omlouvám.

Jmenuji se Rektorys a většina současných Rektorysů (a je jedno, mají-li ve jméně „y“ nebo „i“), kteří sestavili své rodokmeny, dobře ví, že všichni pocházíme z Rožďalovic. Víme o sobě a nejstarší zjištěný předek např. naší větve je rožďalovický rychtář Zikmund Rektoris (* 1620, † 8. 7. 1685) a dále řada jeho potomků – do určité doby též rožďalovických občanů. Víme o těch slavných, že máme v Rožďalovicích svoji ulici i o spřízněnosti s buditeli Thámovými.

V ukázce citovaný penzionovaný četník Josef Rektorys je zřejmě asi jeden z posledních rožďalovických Rektorysů, kteří zde žili. Dnes jsou rozseti po celé republice a i řada z nich je slavných. Je zajímavé, že i citovaný sládek Štolovský měl pravděpodobně prapra...babičku Lidmilu Štolovskou, se kterou se 3. 6. 1731 oženil rožďalovický řezník Václav Rektoris (* 19. 7. 1708, † 9. 7. 1752), což je zase můj prapra...dědeček. Zkrátka máme Rožďalovice rádi, protože tam tak trochu patříme.

Tímto se pokouším osvětlit svůj zájem o výše uvedenou knihu J. Horáka, a prosím proto, jestli je to možné, o sdělení, zda došlo již k jejímu vydání, případně kde je možné ji zakoupit.

Předem s díky

Jan Rektorys
Plzeň

Knihy Josefa Horáka *Rožďalovice na přelomu století*

Publikaci je stále možno zakoupit na Městském úřadě Rožďalovice (nebo Vám ji zašleme na dobírku + poštovné a balné) buď v měkké (paperbackové) vazbě za 200 Kč, nebo v pevné plátěné vazbě za 400 Kč.

V případě zájmu je možno knihu objednat i na:

tel.: 325 539 107

e-mail: podatelna@rozdalovice.cz

Květinová soutěž

Milí soutěžící,

děkujeme, že jste se zapojili do naší soutěže. Sešlo se nám velké množství krásných fotografií Vašich rozkvetlých zahrad, předzahrádek, balkónů, lodžii a teras. Všechny obrázky jsou opravdu moc pěkné a nebylo snadné vybrat ty nejlepší. Každému z nás se líbí něco jiného, někdo preferuje osázené truhlíky s muškáty, jinému se líbí osázená předzahrádka koniferami a jehličnany. Vaše obrázky jsme proto nechali posoudit nezávislou porotou, která nakonec vyhodnotila tři nejlepší soutěžící. Jsou jimi paní Diblíčková z Ledeček, paní Kořínková z Rožďalovic a paní Paroulková z Viničné Lhoty. Vítězky se mohou těšit na malý dárek.

Všem děkujeme za účast a zaslání fotografií. Doufáme, že nás všechny budou inspirovat k dalšímu zkrášlování našich domovů. Už teď se těšíme na příští léto a Vaše krásné fotografie.

1. paní Diblíčková – Ledečky

2. paní Kořínková – Rožďalovice

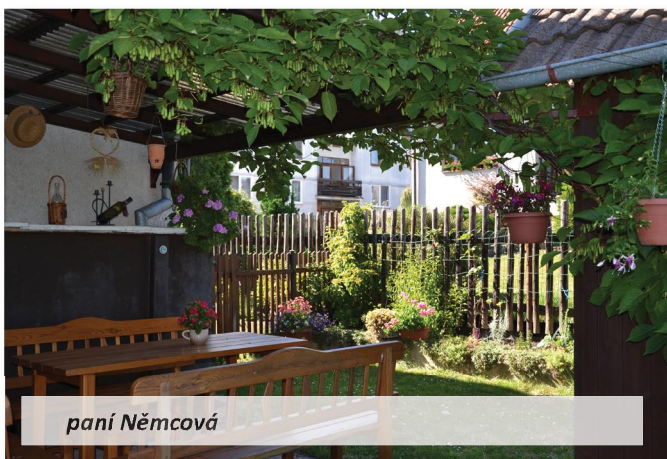

3. paní Paroulková – Viničná Lhota

Květinová soutěž – další soutěžící

paní Kohoutová

paní Němcová

Hazdrovi

paní Kočková

Nožičkovi

paní Koblřová

OPUSTIT JSEM MUSEL SVOJI RODNOU VES *Sonda do života rolnického v dobách dávných a nedávno minulých*

Začalo to celkem prostě. Zrušila se robota a lid venkovský mohl volně pracovat na svých rolích. První možnost rozšíření půdní držby s posvěcením státu přišla záhy, po skončení první světové války, v „první pozemkové reformě“. Zjednodušeně řečeno, co dům to hospodářství. I zde však platilo: když dva dělají totéž, není to totéž. A tak vedle sebe byla hospodářství menší a dále pak ti, jak se dnes říká úspěšnější, kteří svá hospodářství zvelebovali a zvětšovali. Nicméně k životu musela převážná většina dělat i něco jiného.

Další možnost rozšíření s posvěcením státu přišla zase po válce, tentokrát druhé. Takzvaná „druhá parcelace“ – ta měla umožnit rozdělení bývalých „zbytkových statků“, které vznikly po „první parcelaci“ a dalších pozemků zkonfiskovaných po válce. Parcelaci vznikly tzv. „příděly“, které už mnozí z Vás znají. I když to byl příděl, byl zpoplatněn. Ty však měly jen krátký život, neboť přišlo slučování či sdružování. To má několik přívlasků podle toho, v jaké byl kdo situaci. Pro někoho nedobrovolná, nucená, násilná a pro někoho asi i dobrovolná. Je jasné, že to zasáhlo i hospodáře v Pojedech a Žitovlicích. Ti, co tu dobu prožili jako dospělí, mají špatnou a někdy i bohužel bolestnou zkušenost. Ti, co byli v dětském věku, vědí od svých rodičů, že ta doba a skutky skutečně existovali. No a my, co jsme se měli teprve narodit, jsme informace o této době získávali ve školách již v náležitě upravené podobě.

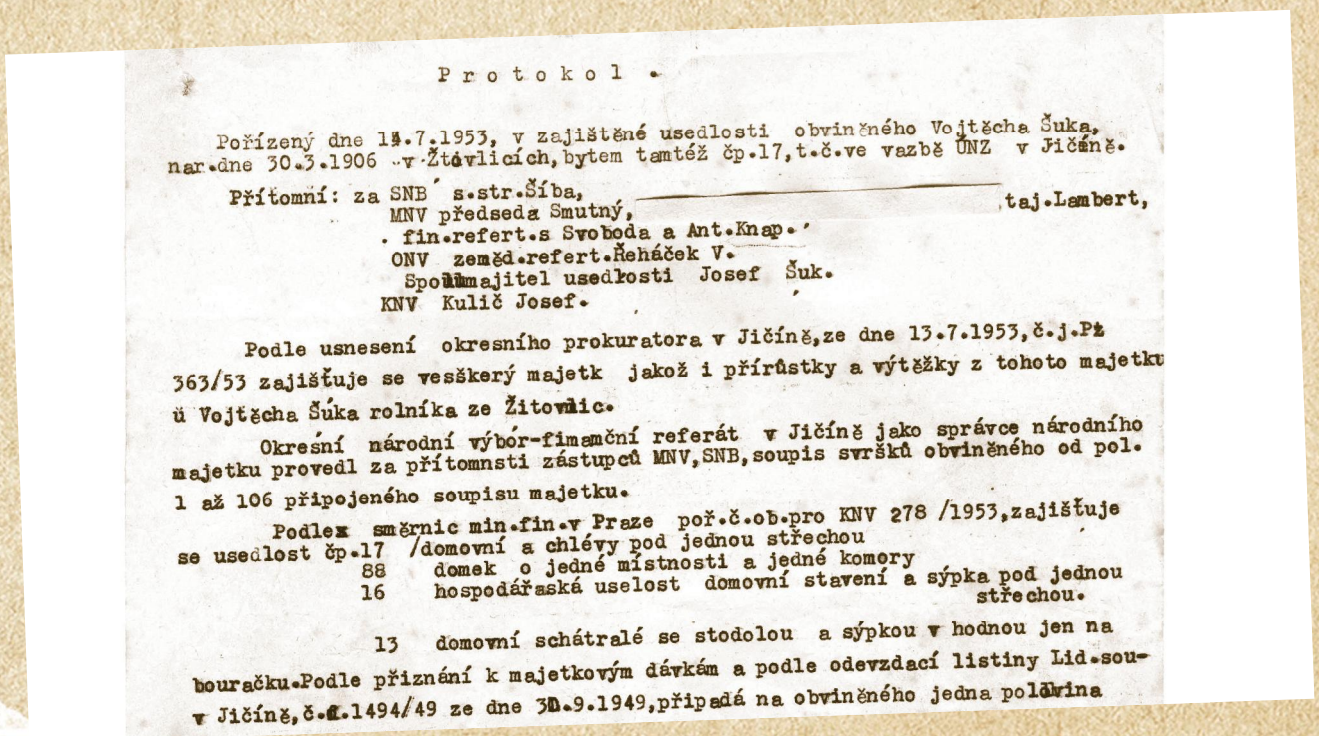
Využívám proto svolení rodiny Šukových pro zveřejnění konkrétních informací, jak tato doba zasáhla Josefa a Vojtěcha Šuka, zdejší největší sedláky.

Oba bratři vlastnili téměř čtyřicet pět hektarů polí a luk převážně v žitovlickém katastru. Jednu usedlost a hospodářské stavení měli v místě za farou, kde teď stojí tzv. „horní

bytovka“ a zbylé dvě usedlosti a stavení měli tam, kde stojí „spodní bytovka“. Shodou okolností zdědily bytovky jejich čísla popisná. To, jak dopadli bratři Šukové, dokládá doložený protokol (viz obrazová příloha tohoto článku). Je to vlastně pouze zápis a myslím, že skutečnost pro ně byla o poznání horší. Oba byli vystěhováni do Smiřic, kde pracovali v místní cihelně. Mzda jim však byla zásadním způsobem krácena z důvodu splácení uložené dlužné daně a vyměřeného penále. Hlavně z důvodu krácení mzdy a možnosti normálního života raději oba bratři v roce 1959 nabídli bezplatně odevzdání zbylého majetku do vlastnictví státu, aby byl „dluh“ umofen. Rok na to Finanční odbor v Jičíně nabídku přijal. Podle tehdejšího vládního nařízení č. 50/55 Sb. byly usedlosti převedeny spolu s pozemky do užívání JZD Žitovlice. Inventář pak byl rozdělen do JZD Běchary, Bystřice, Dětenice, Kopidlna, Ostružno, Podhradí a Veliš. Oba bratři pak zemřeli ve Smiřicích a díky rodině Šukových odpočívají na hřbitově v Rožďalovicích.

Co říci na závěr. Ohodnotit dobu, kdy se tato událost stala (letos je to šedesát let), je jednodušší v měřítku okresu, kraje či státu, nikoliv v našich obcích. Stěhovací akce byla připravena na nejvyšších místech a realizaci vnutili lidem v obcích. Nastoupily emoce, závist, lámaly se charaktery. Nelze popřít, že někteří sedláci byli známi svojí pýchou, furiantstvím a asociálním chováním vůči svým zaměstnancům. Možná došlo i na vyřizování účtů. Zaplat Pánu bohu za samet.

Poznámka: Ironií osudu je, že stát pozemky bratrů Josefa a Vojtěcha rodině Šuků po revoluci v roce 1989 nevydal, znovu je zestátnil, již podruhé, a prodal...

shora popsaných nemovitostí a jedna polovina Josefu Šukovi, bratrovi obviněného. Nemovitosti jsou popsané ve vložkách č. 13, 16, 17, 35, 74, 198, 299, 368, 444, pozemkové knihy kat. území Žitovlice.

708, ve výměře	asi	32 ha	86 a
ve vložkách č. 323, a 333 poz. knihy kat. ú. Pojedy		2	07
.. .. 411 Rozdalovice		5	22

Celkem 40 ha 15 a.

Ideální polovina těchto nemovitostí se předává jako zajištěný majetek ve prospěch státu, do správy MNV v Žitovlicích. Druhá polovina této usedlosti patří bratru obviněnému Josefu Šukovi, nemůže být samostatně obhospodařována, ježto spoluvlastník Josef Šuk nezaručuje řádné obhospodařování a plnění státních dodávek bude tato podle zákona číslo 55 / 1947 Sb. dána i se zajištěnou ideální polovinou Václava Šuka, do povinného nájmu JZD v Žitovlicích,

V případě, že MNV v Žitovlicích, nepronajme tuto celou usedlost v Žitovlicích, JZD, takže ukládá zemědělský referát ONV v Jičíně, aby tato usedlost byla podle zmíněného zákona přidělena do nuceného nájmu jednotlivým zemědělcům s přihlédnutím na počet pracovních sil, stájové prostory a mechanizační prostředky. MNV v Žitovlicích, sdělí ONV refer. finančnímu v Jičíně výměru půdy připadající na jednotlivé rolníky za účelem stanovení výše nájmu. V případě, že celou usedlost převezme JZD v Žitovlicích, stanoví se nájem jen za daně a dávky. Kdyby se nepodařilo MNV podle shora citovaných pokynů zajistit obhospodařování této usedlosti upozornují zástupci finanční správy, že hospodaření v režii MNV jest nerentabilní a nepřijatelné. MNV postará se o hlídání zajištěné usedlosti. Ode dne zajištění hlídal usedlost bratr obviněného Josef Šuk. Pokud byly zabaveny osobní věci obviněného byly uskladněny v jedné skříni

Zajištěné peřiny od obviněného, otoman, nánožník byly přeneseny do čp. 88 které bude používati pověřenec KNV referátu X g. Hradce Králové, s. Josef Kulič, který při svém odchodu předá uvedené věci MNV v Žitovlicích. Dosavadní práce byly vykonávány na výzvu MNV v Žitovlicích který také mzdy dělníkům vyplácel.

Zástupci finančního referátu upozornují aby MNV v Žitovlicích pojistil dělníky. Výplaty za práci budiž prováděny podle tarifu jak jest zvykem na státních statečcích. Zástupci finančního referátu dále upozornují, že nelze vypořádati pohledávky za obviněným které nejsou knihovně zajištěny. Bratr obviněného domáhá se aby mu byla devinkulována jedna polovina běžného účtu který zní na jméno Vojtěch Šuk. Přítomný předseda MNV prohlašuje, že dostal zálohu na řepu ve výši Kčs, 6000. Z této částky již vyplatil Kčs 5.500. Zbytek 500 Kčs bude použit na výplatu dalších mezd. Spoluvlastník usedlosti Josef Šuk upouští od devinkulace jedné poloviny běžného účtu pod podmínkou, že MNV v Žitovlicích, vyplátí mu hodinovou mzdu ode dne zatčení Vojtěcha Šuka, až do té doby co bude na usedlosti pracovat. Ohledně nájmu Jaroslava a Anny Šukových, dospěli všichni přítomní k závěru aby tyto používali dvě místnosti v čísle popisném 16 za měsíční nájem Kčs 20, které poukáže ONV-finančnímu referátu v Jičíně. Předseda MNV svolává ještě dnešního dne schůzi plna MNV a o výsledku této schůze podá zprávu ONV finančnímu referátu v Jičíně.

Skončeno, přečteno a podepsáno.

Jubrodka, Anna
Jmubny J předseda MNV
Márm: Věra Krup.
K.V.U. Kulič Josef
Koj: Lambert Krup.

Pekáček V.
Josef Šuk

Josef Kříž,
starosta Žitovic a Pojed

MILAN

Začal hrát už ve 14 letech na bicí s kapelou Paragraf. Po vojně to byly skupiny GT SYSTEM, Koděra Band, Skupina J. Gabriela a DOMINO. V roce 1986 odešel do Prahy a se skupinou GOLF dva roky doprovázel Petru Černockou a Jiřího Štědrone. V roce 1988 společně s Jirkou Divišem a Romanem Baumgartnerem založili skupinu The BIT BAND a začali hrát s různými zpěvačkami "barovou muziku" v Praze. Zhruba po roce hraní ve vyhlášených pražských barech se kapela uchytila u dánské agentury THOM BERNIS a trochu procestovala Norsko, Švýcarsko a Německo.

ADÉLA

Zpívala už od dětství a v 16 letech začala zpívat s různými muzikanty a kapelami z celého okresu Česká Lípa. Z těch nejznámějších to byly orchestry Zdeňka Hůly, Rudy Nerada, Jirky Gabriela a GT SYSTÉM Jirky Tulacha. Jeden čas také zpívala jako duo s Bobanem Myslíkem. V roce 1987 začala zpívat profesionálně s country kapelou KAMIÓN. Poté uplatnila své umění i v zahraničí – odjela zpívat do Švýcarska, Rakouska a Německa.

Znáte z

Šlágr TV

Natočené klipy už možná vídáte na Šlágru. Písnička **Santa Maria si vede v hitparádě na ujdete.cz skvěle = je na 1. místě!!**

Klub přátel dechové hudby ve spolupráci s Českým svazem chovatelů Rožďalovice 1 a za podpory Městského úřadu Rožďalovice

Vás srdečně zvou

NA TANEČNÍ ODPOLEDNE,

které se uskuteční **8. prosince 2013 od 14 hodin** v sále na radnici v Rožďalovicích

K tanci a k poslechu
zahraje **DUO ADAMIS**

Proběhne slosování vstupenek o ceny
Vstupné 100 Kč

ADÉLA & MILAN

Kdo poctivě přečetl začátky Adély a Milana, zjistil, že ti dva se setkali už někdy kolem roku 1981 v kapele GT SYSTÉM. Potom hrál každý s někým jiným až se jejich cesty střetly opět v roce 1991 ve Švýcarsku a Německu, kde hráli společně s Jirkou Divišem a Petrem Jandačem, kterého posléze vystřídal plzeňský Radek Koželuh. Potom v prosinci 1995 začali hrát už jen sami dva jako Duo ADAMIS neboli Adéla a Milan...

Město Rožďalovice Vás srdečně zve na předvánoční operní koncert konaný v pátek 20. prosince 2013 od 18,00 hod.

v kostele sv. Havla v Rožďalovicích „Půjdeme spolu do Betléma“

Jana Ryklová – soprán
Věra Likérová – soprán
Michael Kubečka – basbaryton
prof. Radomír Melmuka – klavírní spolupráce

Slovem provází Helena Melmuková

*Michael Kubečka,
basbaryton*

Narodil se roku 1982 v Olomouci. Od dětství aktivně vystupoval na činoherních scénách mimopražských i pražských. Ve věku šesti let se začal věnovat hře na klarinet, které se věnoval až do konce střední školy. Již na základní škole se začal

učit zpěvu, ve kterém pokračoval soukromým studiem u dlouhodobého člena Národního Divadla a Státní opery Praha basisty Jaroslava Horáčka a následně pana Pavla Horáčka, až do přijetí na Pražskou konzervatoř. Během studií se již věnoval koncertní činnosti ve spolupráci s profesorem klavíru Pražské konzervatoře panem Radkem Melmukou, se kterým absolvoval několikrát turné po Itálii a oblastech Českých. Od svých sedmnácti let vystupuje na veřejných koncertech a jako externista Národního divadla v Praze. V současné době Michael Kubečka působí na několika předních českých operních scénách. Mimo působení po ČR se umělecké činnosti věnuje i v zahraničí. V září 2008 se zúčastnil turné po Japonsku, kde se s úspěchem představil v roli zahradníka (Antonio) v Mozartově Figarově svatbě. V lednu a únoru 2009 absolvoval turné po Německu, Francii, Rakousku a Švýcarsku, kde působil v řadě divadel v rolích Podesty a Zahradníka. Dále se mladý umělec věnuje koncertní činnosti, pro kterou má nachystaný rozličný repertoár Ruských romancí, českých a zahraničních písní, rozličných arií českých a světových autorů. Mimo klasická působíště se tento mladý zpěvák věnuje i populárnímu muzikálu. Můžeme ho tedy vidět v obnovené inscenaci Johanky z Arku v divadle Kalich, kde vystupuje v roli Arcibiskupa.

*Jana Heryánová Ryklová,
sopranistka*

Narozena roku 1976, je mladou nadanou pěvkyní. Paní Janě Heryánové Ryklové se dostalo kvalitního pěveckého vzdělání na operním oddělení Pražské konzervatoře, kde studovala i absolvovala pod vedením prof. dr.

Miloslava Pospíšila. Ve studiu pokračovala na pražské HAMU ve třídě doc. Jany Jonášové, kde magisterské studium zakončila v r. 2004. Ve svém repertoáru má jak operní, operetní, duchovní, chrámovou, tak i novodobou vokální tvorbu. V současné době se věnuje koncertní činnosti doma i v zahraničí (SRN, Švýcarsko, Itálie, Francie, Španělsko). Vystoupila i na hudebním festivalu Pražské jaro, Pražský podzim či na festivalu Thurn – Taxis, pořádaném v zámeckém prostředí na Loučeni. Vystupuje pravidelně na Foesterových dnech v Osenicích. V roce 2006 navázala spolupráci s předním německým dirigentem Berndem Radochem, dirigentem předních pěveckých sborů v Kolině nad Rýnem, se kterým vystupovala na vánočním turné v SRN. Nejednou zpívala i ve Svatovítské katedrále na pražském Hradě za vedení dómského varhaníka, kde předvedla řadu sólových partů při produkcích domácích i zahraničních sborů. Spolupracuje i s dalšími předními varhaníky. Její vystoupení je vždy ozdobou jak každého koncertu, tak i různých soukromých akcí. Kvalita jejího zpěvu je naprostou zárukou toho, že každé její vystoupení se stane nezapomenutelnou vzpomínkou pro všechny zúčastněné.

Na programu písně a árie
(Sabinin, Čajkovskij, Dvořák,
Smetana, Verdi, Puccini, Bizet)

Trvání koncertu: 60–70 minut,
bez pauzy

Závěr koncertu bude patřit
společnému zpěvu nejnámějších
koled

*Věra Likérová,
soprano*

Vystudovala Pražskou konzervatoř v r. 2008 (prof. A. Denygrová, prof. Y. Škvárová). Vítězka Mezinárodní pěvecké soutěže „Ad honorem Mozart“. Laureátka Mezinárodní pěvecké soutěže Antonína Dvořáka v Karlových Varech a Mezinárodní pěvecké soutěže ve Žďáru nad Sázavou.

Koncertně vystupuje doma i v zahraničí (Itálie, Francie, Španělsko, Maďarsko). Hostuje v českých divadlech (Státní Opera Praha, Divadlo F. X. Šaldy v Liberci, Divadlo J. K. Tyla v Plzni, Národní divadlo Moravskoslezské v Ostravě, Slezské divadlo v Opavě. Pod taktovkou dirigentů (Metropolitní Opera v New Yorku) J. Keenana a A. Allemandiho účinkovala na Mezinárodním hudebním festivalu v Českém Krumlově v koprodukcí s Jihočeským divadlem v Českých Budějovicích. Vystupovala s Wihanovým, Pražákovým, Kaprálova kvartetem a Kateřinou Englichovou. Absolvovala Mistrovské pěvecké kurzy u prof. P. Dvorského a prof. M. Blahušíakové. Od roku 2011 úzce spolupracuje se světovou operní pěvkyní Sylvii Sass. V roce 2011 společně se Sylvii Sass účinkovala na Vánočním koncertě v Římě.

Zatraceně rychlý internet!

RYCHLOST až 40 Mbit

Rychlý a spolehlivý internet bez skrytých omezení.

- rychlost **40 Mbit, 580 Kč*** měsíčně, zřízení 500 Kč
- rychlost **30 Mbit, 480 Kč** měsíčně, zřízení 1 200 Kč
- rychlost **20 Mbit, 400 Kč** měsíčně, zřízení 1 500 Kč
- rychlost **10 Mbit, 350 Kč** měsíčně, zřízení 1 800 Kč

* Akční nabídka pro nově přichozí zákazníky

Při přechodu od konkurence instalace zdarma!

Volejte 491 110 858
www.comtex.cz

COMTEX
Váš poskytovatel Internetu

(Uvedené ceny jsou včetně DPH)

GALERIE POJEDY A LÁZNE BOJLE INDUSTRIES
VÁŠ ZVON NA HUDEBNĚ ZABAVNÝ VEČER

DÁŠA FON FLÁŠA

AKUSTIK D.I.Y. PUNK (SK)

LIPNO

RUMUNSKÉ DECHNO (CZ)

AKUSTICI

ALTERNATIVE PUNK ROCK (CZ)

od 19.08 hod.

26. ŘÍJNA 2013

GALERIE POJEDY

ZŠ a MŠ G. A. Lindnera Rožd'alovice
a Město Rožd'alovice
Vás srdečně zvou na

ŽIVÝ BETLÉM

v neděli 1. 12. 2013
od 15.00 hodin na místním náměstí

Zájezd do vinného sklípku HERBENKA na Moravě

Odbor přátel SK Slavia v Rožd'alovicích za podpory Města Rožd'alovice
Vás srdečně zvou na dvoudenní zájezd
do moravského sklípku v Hustopečích

Cena 1300 Kč

V ceně je zahrnuto:

cesta autobusem, ubytování, návštěva sklípku s neomezenou konzumací místních vín, teplý a studený raut
po celou dobu posezení (cca 7hodin), ke kterému zahraje cimbálová kapela

Sklep Herbenka

je klasický sklep, starý bezmála 300 let !!!

Ubytování v penzionu u sklípku

www.sklepherbenka.com

Odjezd v sobotu 2. listopadu ve 12,00 hod. z náměstí
Návrat v neděli 3. listopadu v odpoledních hodinách

Cestou zpět zastávka v Brně na oběd a prohlídku města

Informace a přihlášky na tel.: 731 101 928, 731 481 704

